

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 150

Sroda, 10 (22) Lipca.

1868 r.

wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Święt. uroczystych i Nie-
święt. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. —
Wpiszanie przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszcze-
nie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamie-
szczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika,
należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2.
— Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przy-
jmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesię-
cznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie
rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. —
Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Ukaz do rządzącego sena-
tu. — Dodatek do Najw. rozkazu. — Główny zarząd opie-
ki nad ranionymi wojskowymi. — Komisja rządu. — Sprawie-
dliwości. — Magistrat m. Warszawy. — Rozkaz do policji.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Prze-
gląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Ruskie
towarzystwo dobroczynności. — Tydzień giełdowy. — Stan
sanitarny m. Warszawy. — Kwestja felczerska. — P. Ba-
cher Paolo. — Miasto Petrokow. — Wypadki miejskie. —
Kursa monet. — Przejazd Najjaśniejszej Pani przez Wil-
no. — Gimnazjum żeńskie w Wilnie. — Towarz. kredyt.
w Kijowie. — Kwestja floty kupieckiej ruskiej. — Kraj
amurski. — Pożary podziemne. — Austrija i ziemie
słowiańskie. Uroczystość strzelecka związkowa. —
Tytuł cesarstwa austriackiego. — Dziennik *Narod. Li-
sty*. — Los redaktorów czeskich. — Nadmorscy słowia-
nie. — Prusy i Niemcy. Nominacja. — Francja.
Kwestja związku celnego. — Rada ministrów. — Wło-
chy i Rzym. Koncilium ekumeniczne. — Turcja i
ziemie słowiańskie. Z Belgradu. — Anglja. Izba
gmin. — Wybory i kwestja kościoła irlandzkiego. — Ame-
ryka. Dług Stanów Zjednoczonych. — Kongres chili-
jski. — Azja. Wojna. — Odsłonięcie pomnika (dok.).
— Korespondencja handlowa z Gdańska.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Nowe dzieło,
t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

dnia 9 (21) Lipca.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Władze sądowe, utworzone na podstawie zatwier-
dzonych przez Nas 20 listopada 1864 r. ustaw, w o-
kręgach izb sądowych st. petersburskiej, moskiew-
skiej i charkowskiej, usprawiedliwiły nasze oczekiwa-
nia dostarczywszy ludowi prędko, regularnie i posiada-
dający ogólne zaufanie sąd. Pragnąc w jak najbliż-
szym czasie rozciągnąć dobroczynne działanie nowo-
go systemu postępowania sądowego i na inne części
Naszego państwa, w tym celu zatwierdziliśmy ułożone
w ministerstwie sprawiedliwości a roztrząsnięte w ra-
dzie państwa projekta o wprowadzeniu ustaw sado-
wych w pierwszym tercjale 1869 r. w okręgu odes-
kiej izby sądowej, z włączeniem do niego na pierwszy
raz gubernji chersońskiej, jekaterynosławskiej (z wy-
jątkiem powiatów bachmuckiego i sławianoserbskiego)
i tauryckiej, jak również w guberniach połtaw-
skiej i niżegrodzkiej, i zarazem rozkazujemy: przy-
stąpić, niezależnie od tego, zaraz do wprowadzenia po-
kojowo-sądowych władz, we wszystkich guberniach,
na które nie rozciąga się jeszcze działanie ustaw z 20
listopada 1864 r., lecz gdzie są uorganizowane in-
stytucje ziemskie na mocy zatwierdzonej przez Nas
w d. 1 stycznia 1864 r. ustawy, a mianowicie w gu-
bernjach wiackiej, kazańskiej, kostromskiej, ołonec-
kiej, penzeńskiej, samarskiej, saratowskiej, symbir-
skiej, smoleńskiej, tambowskiej (z wyjątkiem powia-
tów lipieckiego, lebediańskiego i usmańskiego), które
weszły w skład okręgu charkowskiego, i czernichow-
skiej, z zachowaniem przytem następujących przepi-
sów.

1) Pokojowo-sądowe instytucje, otwierają się w
tych miejscowościach na ściślejszej zasadzie ustaw sado-
wych z 20 listopada 1864 r. i ustawy z 19 paździer-
nika 1865 r. o wprowadzeniu tych ustaw w wykona-
nie.

2) Termin wprowadzenia w życie pokojowo-sado-
wych instytucji w każdej gubernji wyznacza się przez
ministra sprawiedliwości, po porozumieniu z mini-
strami spraw wewnętrznych i finansów.

3) Po otwarciu pokojowych instytucji w gubernji,
sądy pierwszej instancji w niej znoszą się, a izby są-
du cywilnego i kryminalnego gubernji łączą się w je-
dną izbę sądu kryminalnego i cywilnego, w której
rozpoczynają się bezpośrednio wszelkie sprawy, wy-
jęte z pod jurysdykcji sędziów pokoju. Sprawy te
prowadzą się w izbach według przepisów, określo-
nych w zatwierdzonej przez Nas uchwale rady pań-
stwa 11 października 1865 r. i wydanych dla ich u-
zupełnienia postanowieniach.

4) Dla wykonania względem pokojowo-sądowych
instytucji tych obowiązków, które według ustaw są-
dowych powierzone są towarzyszywi prokuratora są-
du okręgowego, ustanawiają się czasowo towarzysze
prokuratora gubernjalnego, pod zwierzchnictwem te-
go ostatniego. Wykonują oni, według jego rozdzia-
łu i wszystkie obowiązki należące do gubernjalnych
i powiatowych strażczych, których posady znoszą się.

5) Prawa i obowiązki względem pokojowo-sado-
wych instytucji, należące według ustaw sądowych do
izb sądowych, poruczają się istniejącym izbom sądo-
wym, według osobnego czasowego rozdziału gubernij
pomiędzy izby, którego ułożenie porucza się mini-
strowi sprawiedliwości, również jak zaprowadzenie w
nim zmian, w miarę otwarcia nowych izb sądowych.

6) Wysokość pensji oraz klas posad prezesów, to-
warzyszy prezesów i członków połączonych izb są-
du kryminalnego i cywilnego, jak również prokura-
torów gubernjalnych i ich towarzyszy w gubernjach,
gdzie wprowadzają się pokojowo-sądowe instytucje
na wskazanych tu zasadach, oznaczają się według
dołączonej tu tabeli.

O rozdziale obowiązków sądów powiatowych i spo-
sobie ukończenia prowadzonych w nich spraw, po
zniesieniu tych sądów w skutku wprowadzenia insty-
tucji pokojowo-sądowych, a także o drodze załatwia-
nia sporów o jurysdykcję pomiędzy sędziami pokoju
a sądowymi inkwizentami, do czasu uorganizowania
sądów okręgowych, mają być wydane osobne prze-
pisy.

Senat rządzący nie zaniedba wydać należytych roz-
porządzeń dla wykonania niniejszego.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką
podpisano:

„ALEXANDER,”

w Peterhofie, 30 czerwca 1868 roku.

Dodatek do Najwyższego rozkazu z dnia 3 lipca. —
Najjaśniejszy Cesarz raczył znajdować się dziś: z rana,
na mustrze pułku zbiorowego, złożonego z bataljonów
pułków lejbgwardji: siemionowskiego, izmajłowskiego
i fińskińskiego, z dwiema baterjami pierwszej i drugiej
brzygady artylerji gwardji i z bataljonem zbiorowym
strzelców celnych; wieczorem zaś, na przeglądzie szwa-
dronu mikołajewskiej szkoły jazdy, baterji michajłow-
skiej szkoły artylerji i baterji: instrukcyjnej pieszej i in-
strukcyjnej konnej, oraz dywizjonu instrukcyjnego arty-
lerji kozackiej. Jego Cesarska Mość, będąc zupełnie za-
adowolonym z wyborowego stanu wszystkich wyż wyszcze-
gólnionych wojsk, wynurza podziękowanie Monarsze
wszystkim dowódcom i udziela niższym stopniom, któ-
rzy znajdowali się w szeregach: wojsk wyszczególnionych
w pierwszym punkcie niniejszego rozkazu, po 50 kop.,
baterji zaś instrukcyjnych i dywizjonu kozackiego: ka-
drowym po 2 rs. i tym którzy odsyłani są do swych ko-
mend, po 1 rs. na każdego. (Rus. Inw.).

Główny zarząd opieki nad ranionymi i chorymi
wojskowymi podaje do wiadomości publicznej, że oprócz
otwartych już w 27 gubernjach zarządów tegoż stowa-
rzyszenia, otwarte zostały zarządy w następujących mia-
stach: w Nowogrodzie, Permie, Jarosławiu i Uralsku.
Nowe komitety dam otwarte zostały w Nowogrodzie pod
prezydencją zakonnicy klasztoru Pokrowskiego, siostry
Lidji i w Moskwie pod przewodnictwem P. J. Czepielew-
skiej. Ostatni ten komitet, 4-y z kolei postanowił, oprócz
przysposobienia bielizny i szarpi, dostarczyć felczków i
infirmierów i zająć się wykształceniem córek ranionych i
chorych wojskowych. W tym celu w założonej przez p.
Czepielewską szkole, otworzono 30 stypendjów, obsadze-
nie których przekazano moskiewskiemu generał-guber-
natorowi księciu Dolgorukiemu, jako prezesowi moskie-
wskiego stowarzyszenia. Oprócz tego otwarte zostały

w gubernji moskiewskiej 2 powiatowe wydziały towa-
rzystwa, jeden w Zwienigrodzie za staraniem prezesa
zarządu powiatowego zwienigrodzkiego p. N. Neronowa,
a drugi w Ruziu, za staraniem miejscowego marszałka
szlachty p. A. Szeremetiewa. (Rus. Inw.)

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Kom-
itet Urządzący w Królestwie Polskiem na posiedze-
niu 241 w dniu 5 (17) Kwietnia r. b. odbytem, darowi-
zną sumy rs. 350 mającej się corocznie wnieść przez lat
28 do Kasy Królestwa, celem zakupienia lub wynajęcia
domu w mieście Marjampolu, na pomieszczenie w nim
siedmioklasowego gimnazjum, aktem na dniu 14 (26)
Listopada 1867 r. urządzone sporządzone i prawnie
zaakceptowane, przez mieszkańców m. Marjampola
uczynioną, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw
osób trzecich i pod warunkami w akcie darowizny wy-
szczególnionymi, zatwierdził.

Magistrat Miasta Warszawy. — Międzynarodowa Kom-
isja Biegłych Wystawy powszechnej Paryżkiej 1867 r.
(Jury International), przyznała Magistratowi miasta War-
szawy list pochwalny, za przesłany na też Wystawę bruk
żelazny.

**W rozkazie do policji zamieszczono następujące
rozporządzenia:** 1) Polecam komisarzom cyrkulowym,
ażby wszystkim utrzymującym trakcjanie, hotele i do-
my zajezdne, oznajmili za pokwitowaniem, iżby ci z nich,
których zakłady wymagają jakiegokolwiek restauracji,
przyprawdzili takowe pod wszelkimi względami do
należytego porządku, niezawodnie do dnia 15 (27) sier-
pnia r. b., po upływie tego terminu, zarządzane przeze-
mnie zostaną szczegółowo rewizje tych zakładów. — 2)
Mając na względzie, że w obecnej porze gorącej, wszel-
kiego rodzaju nieczystości ulegając szybkiemu rozkładowi,
zarazają powietrze; polecam komisarzom policji, zo-
bowiązać wszystkich właścicieli i rządów domów pry-
watnych, oraz nadzorców gmachów rządowych, ażby
oni, jak można w największej czystości utrzymywali: pod-
dwoża, rynsztoki, śmietniki i kloaki i ażby takowe ka-
żdodziennie, wcześniej z rana, kazali polewać roztworem
koperwasu, pod surową za niewykonanie tego odpowie-
dzialnością. — 3) W uzupełnieniu punktu 4 rozkazu me-
go z d. 4 (16) lipca r. b. za Nr. 186, oznajmiam policji
dla wiadomości, zastosowania się i ścisłego wykonania,
że osoby zostające pod zwyczajnym jako i pod ścisłym
dozorem policyjnym, czasowo przebywające w Warsza-
wie, pod względem obowiązku stawiennictwa u rewiro-
wych naczelników i komisarzy cyrkulowych, podlegają
takim samym warunkom, jak tutejsi stali mieszkańcy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

dnia 9 (21) Lipca.

Wiadomości polityczne dzisiejszej poczty, jak
zwykle wtorkowej, są dość szczupłe. Trzeci
konkurs strzelniczy związkowy, mający się odbyć
w końcu b. m. w Wiedniu, ma mieć charakter
podwójnej manifestacji: na korzyść zjednoczenia
całych Niemiec bez wyłączenia niemiecko-au-
strjackich prowincji, i manifestacji anti-pruskiej.
Przynajmniej to się okazuje z odezwy studen-
tów uniwersytetu wiedeńskiego do studentów
wszystkich uniwersytetów niemieckich, z której
wyraźnie wynika, że hasłem tego konkursu ma
być zjednoczenie całych Niemiec, a tajną jego
myślą protestacja przeciwko dziełu Prus. — Na
radzie gabinetowej w Wiedniu, jak zapewnia
Gen. Corr., postanowiono, iż państwo austriackie
odtąd ma nosić tytuł „monarchji austro-węgier-
skiej”.

Według korespondencji z Rzymu, opuszcze-
nie w bulli papieskiej „Aeterni patris”, zwołu-

jęcej biskupów na sobór powszechny, zaproszenia mocarstw na tenże sobór, nie ma wcale znaczyć, iż zaproszenie takie następnie nie będzie rozesłane. Ponieważ jednak obecne stosunki stolicy apostolskiej z niektórymi mocarstwami katolickimi są nienajlepsze, a do zebrania się soboru jest jeszcze 16 miesięcy, przeto papież wstrzymał się z zaproszeniem, sądząc, że w ciągu tego czasu wspomniane stosunki mogą się polepszyć.

Prace francuzkiego ciała prawodawczego tak przyspieszonym postępują krokiem, iż tegoroczna sesja ma być zamknięta w bieżącym tygodniu, a mianowicie: według *La France*, jak to wzmiankował wczorajszy nasz telegram, w przyszłą sobotę, a według oświadczenia p. Rouhera do jednego z deputowanych, jak donosi *Nord*, jutro, we środę.

La France wspominając o pogłoskach w przedmiocie układów pomiędzy Francją, Belgją i Holandją dla zawarcia związku celnego, powiada, iż korespondencja z Berlina donosi, że gabinet belgijski zawiadomił dwory europejskie o bezzasadności tej wieści. Wiadomo, że już zaprzeczył jej urzędowy organ rządu belgijskiego, *Echo du Parlement*. Dziwnem jest tylko, że prócz Belgji, żadne z mocarstw interesowanych nie zaprzeczyło tej pogłosce, i że *La France*, organ półurzędowy, mogący zatem posiadać dokładne wiadomości o istnieniu lub nieistnieniu układów, w których niby uczestniczyła Francja, dla zaprzeczenia pogłoskom w tym względzie, posilkuje się jedynie korespondencjami z Berlina.

Doniesienia z Hiszpanji zapewniają, że opóźnienie odpłynięcia księcia i księżny Montpensier, spowodowane było, nie oczekiwaniem na własnoręczny dekret królowej, lecz po prostu przygotowaniem fregaty *Villa de Madrid* do odpłynięcia.

P. Tadeusz Stevens, jak zapowiedziano, złożył w izbie reprezentantów kongresu washingtonskiego nowy akt oskarżenia przeciwko prezydentowi Johnsonowi, obejmujący pięć punktów i obwiniający go o nadużycie władzy.

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 18 (6) lipca.* Książę Napoleon przybędzie 22-go b. m. do Tulonu i uda się niezwłocznie do Plombières. (*Die Presse*).

* *Praga, 18 (6) lipca.* Przy rozprawach ostatecznych w procesie wytoczonym Pacak'owi o zdradę stanu, prokurator wnosi za skazaniem oskarżonego na 15 lat więzienia; wyrok ogłoszony zostanie w poniedziałek. — *Nowiny* donoszą, że z powodu demonstracji koło klasztoru Emaus, wytoczono 40 osobom proces o zdradę stanu. (*Tamże*).

* *Tryest, 18 (6) lipca.* Według wiadomości z Aleksandrii z d. 11 lipca, wice-król Egiptu pozostanie jeszcze jeden miesiąc w Konstantynopolu. Książę następcy tronu odjechał tam dla podziękowania sułtanowi za mianowanie go muszirem. (*Cor. Bir.*)

* *Madryt, 17 (5) lipca.* Wiadomość, jakoby książę Montpensier wymagał rozkazu urzędowego dla wydalenia się z Hiszpanji, jest błędna. Opóźnienie w wyjeździe spowodowane zostało jedynie przygotowaniem, które fregata musiała porobić. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 17 (5) lipca.* Na dzisiejszym posiedzeniu izby lordów, lord Malmesbury, odpowiadając lordowi Denbrigh, oświadczył, że nie otrzymano szczegółów urzędowych o blokadzie Mazatlanu. Postępowanie przypisywane kapitanowi angielskiemu jest nielegalne, lecz bardzo być może, że zostanie ono usprawiedliwione. (*Tamże*).

* *Londyn, 18 (6) lipca.* Policja zabrała w Corku, jednemu z pasażerów, który przybył na parostatk z Nowego Jorku, karabin gwintowany i dwa rewolwery. Niedawno także skonfiskowaną została broń. Policja rewiduje wszystkich pasażerów przybywających z Ameryki. (*Tamże*).

* *Queenstown, 17 (5) lipca.* Według wiadomości z Nowego Jorku z 8-go b. m., Stevens złożył w izbie reprezentantów pięć nowych punktów oskarżenia o nadużycie władzy, skierowane przeciw prezydentowi Johnsonowi. Decyzja w przedmiocie wzięcia tych ar-

tykułów pod rozważenie, odroczone została do 20-go lipca. — Donoszą, że Salnave został całkiem zablokowany w Port au-Prince i że Canalès sposobił się do zdobycia Sinaldy (?) (*Tamże*).

* (Ruskie towarzystwo dobroczynności). *Warsz. Dniw.* donosi: Na ogólnym zebraniu członków ruskiego towarzystwa dobroczynności, odbytem 26 maja (7 czerwca), wybrani zostali na bieżący rok 1868/9 członkami zarządu towarzystwa: z pomiędzy dam: Katarzyna Aleksandrowna Hurko, Marja Aleksandrowna Patkul, baronowa Katarzyna Mikołajewna Mengden, Olga Aleksiejewna Sołowjewowa, Wiera Mikołajewna Markus; z pomiędzy mężczyzn: Jan syn Jana Funduklej, Bazyl syn Bazylego Wilujew, Aleksander Włodzimierzowicz Patkul, protoprezbiter Metanjew i Bazyl Lwowicz Sobolewski. Na pierwszym zaraz posiedzeniu, członkowie zarządu wybrali z pomiędzy siebie na prezesa zarządu J. J. Fundukleja i na referenta B. B. Wilujewa.

* (Tydzień giełdowy) *D. 6 (18) lipca.* Nasze wartości w tygodniu upłynionym na giełdzie berlińskiej uległy nowemu choć drobnemu obniżeniu, w ogóle $\frac{1}{3} - \frac{1}{4}\%$ wynoszącemu. Tylko premjowa pożyczka pierwszej emisji obniżyła się o $\frac{1}{2}\%$ ustępując teraz pierwszeństwo emisji drugiej z kolei do ciągnięcia dążącej, a podniesionej w kursie o $\frac{3}{4}\%$. Na giełdzie naszej mało objawilo się zapotrzebowania w wekslach, skutkiem czego aż do zagraniczne, mimo obniżenia kursów naszych walut w Berlinie, zamiast podwyższenia się spodziewanego, obniżyło się na weksle pruskie o $\frac{2}{3}\%$ (z $122\frac{1}{2}$, $121\frac{1}{2}$ na $121\frac{1}{2}$, $121\frac{1}{4}$), na londyńskie o $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{6}\%$ (z 7,50 na 7,46), na wiedeńskie o $1\frac{1}{3}\%$ (z 98,10 na 97,20), a na paryżskie o $\frac{3}{5}\%$ (z 89,55 na 88,80). Przyczyniła się też po części do tego i ta okoliczność, że się nieco trasaowań na Gdańsk objawilo, które są znakiem zawiązania się interesów wywozowych zbożem lub nasionami olejnymi z tegorocznego zbioru pochodzącami. Ruch w papierach publicznych w tym tygodniu większy był stosunek wo od sumy obrotów wekslowych, ale ograniczył się do ilości gatunków w transakcje weszłych. Listy zastawne w serji pierwszej o $\frac{3}{4}\%$ się obniżyły (z $84\frac{3}{4}$ na 84); serja druga lepiej się nieco utrzymała, kurs jej jednakże obniżył się o $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{6}\%$ (z $77\frac{3}{4}$, $77\frac{1}{4}$ na $77\frac{3}{8}$, $77\frac{1}{2}$). Listy likwidacyjne doznały obniżenia o $\frac{1}{20}\%$ (z $68\frac{1}{20}$, $68\frac{1}{4}$ na $68,67\frac{7}{10}$). Pęcioprocentowych biletów banku cesarstwa i czteroprocentowych metalików tylko drobne kwoty były ofiarowane, zawsze znajdując łatwy pokup. Pożyczka premjowa pierwszej emisji po poniedziałkowym losowaniu półrocznym schodzi z pola, ustępując pierwszeństwa sztukom emisji drugiej, gotującym się do losowania wrześniowego. Skutkiem tego kurs emisji pierwszej obniżył się do soboty o $\frac{3}{2} \cdot \frac{4}{4}\%$ (z 135 na 131,75), a emisji drugiej posunął się o $1\frac{1}{2}\%$ w górę (z 130,50 na 132). Z akcji kolei żelaznych wzięto drobną tylko ilość warszawsko-wiedeńskich po kursie o 1—2 rubli na sztuce wyższym, zaś b. dgoskie i terespolkie kupowano w sumach większych, płacąc za bydgoskie o $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{3}\%$ wyżej, a za terespolskie po kursie tygodnia poprzedniego. O akcje kolei rusyjskich dopytywano się wprawdzie, lecz nie było sprzedających, mianowicie nie były ofiarowane; papier ten dawniej na giełdzie naszej bardzo często traktowany, zupełnie do nas teraz nie nadchodzi, zastąpiony będąc akcjami nowszych kolei krajowych. (*Gaz. Hand.*)

* (Stan sanitarny miasta Warszawy) w drugiej połowie czerwca i pierwszej lipca, jak pisze *Klinika*, był dosyć zadawalniający; ani ogromne upały, ani znaczne nadużycie w dżecie, jakich się niektóre osoby dopuszczają, pragnąc widocznie wynagrodzić sobie wstrzemięźliwość, do której ich cholera w ubiegłych dwóch latach z usiła, nie oddziaływały na zdrowie zbyt szkodliwie. Zjawily się w końcu czerwca ostre katary kiszek, które, wielu strachu nabawily, przywodząc im na pamięć widmo cholery, ale te katary tak co do jakości wypróżnień jak i co do przebiegu, nietylko na nazwę cholery, ale nawet na miano biegunki cholerycznej (choleryny) nie zasługiwały, i te w ostatnich dniach ustały. O tyfusach nie słyhać już wcale. Zapalenia płuc i o płucnej, nie równie rzadziej, ale jeszcze występują; kończą się zazwyczaj pomyślnie. Choroby wyypkowe są obfite. Róża twarzy pokazała się nawet z groźnym przebiegiem, ale zakończeniem pomyślnym; obserwowaliśmy ospę złagodzoną (*variolois*) u dzieci, płonicę (*scarlatina*), i zalewy mózgu i płuc. Kobiety ciężarne podlegają częstym drgawkom (*eclampsia*), obserwowano je tak w przebiegu ciąży, jako też i przy rozwiązaniu; wiele skończyło się śmiercią. W zakładzie dla chorób kobiecych doktorów Rogowicza i Bernharda wszystkie zakończyły się pomyślnie. Taki stan zdrowia miasta, zmniejszył ogólną cyfrę śmiertelności znakomicie i wynosi ona obecnie tyle, ile w każdej porze roku, przy dobrych warunkach zdrowia, wynosić może w wielkim mieście.

* (W kwestji felczerskiej), według *Kliniki* przybył ważny fakt do zanowienia. Inspektor urzędu lekarskiego miasta Warszawy, pragnąc się przekonać, czy w izbach felczerskich nie znajdują się leki, których użycie bez przepisu lekarza jest wzbronione, polecił dokonać rewizji jednocześnie we wszystkich izbach felczerskich. Lekarze miasta znaleźli przy rewizji: arsenik, sublimat, wiele alkaloidów narkotycznych i t. p. Inspektor sprawę tę oddał na drogę sądową.

* (P. Bacher Paolo) artysta, który jest malarzem i rzeźbiarzem zarazem, przybył tu wraz z trupą Teatru-Rappolla urządzania żywych obrazów, bądź własnego układu, bądź też wziętych z kompozycji mistrzów sztuki malarskiej, powszechnie używających sławy. Obrazy układu p. BACHERA, okazywane już od kilku dni w Teatrze-Rappo, wzbudziły żywe zajęcie widzów, a przewyższają one wartością i efektem, znane dotąd w tym teatrze obrazy, głównie z powodu, że gdy tamte przedstawiane w znacznym od widzów oddaleniu, nasladują jedynie ogólny układ grup i pozy wzorów, któremi się posilkują—te odtwarzają wiernie, nadto jeszcze i grę rysów, oraz wyraz fizjognomij figur wziętych z oryginałów mistrzowskich lub z kompozycji samego p. BACHERA. Naturalnie, że te ostatnie warunki wymagają zupełnego prawie zbliżenia tych żywych obrazów do oczu publiczności, która w ten sposób dopiero może ocenić całą ich ekspresję w najdrobniejszych odcieniach. Jeżeli tedy znane dotąd a w oddaleniu okazywane obrazy, zajmowały widzów jedynie ogólnym artystycznym układem, i samą tylko plastyczną część sztuki odtwarzały wiernie, to obrazy p. BACHERA, oprócz zalet plastyczności, przemawiają jeszcze wymowniej, samą już grą twarzy, która dodając im dramatyczności i wymownie objaśniając myśl artysty—sprawia potężny efekt. P. BACHER zresztą, dał się już poznać z talentu swojego do układania obrazów żywych z własnych lub obcych kompozycji. Podróżując po wielu miastach zagranicznych—oceniony został przez mnogie organa prasy tamtejszej. Czytaliśmy wielkie pochwały oddawane mu w Turynie, Medjolanie, Pawji, Kremonie, Genewie, Liworno, Florencji, Padwie, Triescie—w których to miastach publiczność obdarzona wrodzonym smakiem artystycznym, jest niesłychanie wymagająca. Ale i po za obrębem Włoch p. BACHER miał również świetne powodzenie. W Petersburgu, Wiedniu, Peszcie, Olomuńcu, Pradze czeskiej, Dreźnie, Berlinie, Magdeburgu, Lipsku i wielu innych europejskich stolicach lub miastach znaczących, publiczność z upodobaniem i zapalem nawet, przyklaskiwała jego żywym obrazom, a gazety oddawały artyście zasłużone pochwały. W recenzji Kurjera Drezdeńskiego, czytamy, iż p. BACHER zaleca się oprócz tego, nadzwyczajnym smakiem i estetycznym w uładaniu baletów i drobniejszych fragmentów choreograficznych, a wszystkie te pochwały—porównawczy z wrazeniem jakie na nas samych sprawily jego obrazy, okazywane w bawiącym tu obecnie Teatrze-Rappo, okazały się słusznymi. Nakoniec i publiczność warszawska podczas ostatnich kilku przedstawień, oceniła nader życzliwie obrazy układu p. BACHERA, okrywając je rzęsiestymi oklaskami i żądając częstego ich powtarzania. *Al.*

* (Miasto Petrokow). Do *Warsz. Dniw.* piszą z Petrokowa: „Od czasu przeznaczenia Petrokowa na miasto gubernjalne, minęło zaledwie półtora roku, a pomimo to, ileż zrobiono w nim w tak krótkim czasie przekształceń ku lepszemu! Ktokolwiek widział Petrokow przedtem i spogląda nań obecnie, ten postawi sobie pomimowolnie zapytanie: czy podobna, ażeby w tak krótkim czasie można było dokonać tak liczne godne uwagi ulepszenia? Pominawszy działalność administracji miejscowej w ciągu zeszłego roku, rzucmy okiem na zmiany zaszłe w naszym mieście w ubiegłym półroczu. Stary budynek ratusza, który stał w najbardziej ożywionym punkcie miasta, został rozebrany, i widzimy obecnie plac przyczyniający się wielce do ozdoby tej miejscowości i odsłaniający przytem inne, dobrej architektury domy, które stary ratusz zakrywał poprzednio zupełnie. W miejsce dość nierównych trotuarów z kamienia, dano chodniki asfaltowe, tak iż panujący u nas brak dorozkarzy, daje się obecnie daleko mniej uczuwać. Oprócz wzniesionych już lub budujących się domów murowanych, zamierzono poprowadzić kilka nowych ulic i przystąpiono już do oczyszczenia i pogłębienia koryta płynącej przez nasze miasto, w kształcie strumyka, rzeki Strawy; oprócz tego został ułożony i oddany pod zatwierdzenie wyższej władzy projekt rozprzestrzenienia tutejszej cerkwi prawosławnej, która obecnie pomieścić może w sobie zaledwie połowę parafian. Co się tyczy życia społecznego, widzimy, że towarzystwo, które nie miało przedtem ani miejsca do spaceru, ani klubu, w którymby można było przepędzać czas, rozkoszuje się obecnie w bardzo miłym ogródku i korzysta z zawiązanego niedawno klubu ruskiego, mieszczonego się w lokalu najętym i bardzo dogodnym. W końcu nie możemy nie wspomnieć i o tej

ważnej okoliczności, że obok dokonywających się w naszym mieście przekształceń, mających na celu podniesienie dobrobytu powszechnego, nie zapomniano także o ubogich naszych braciach. Na wstawienie się władzy miejscowej, J.W. Hrabia Namiestnik udzielił niedawno pozwolenie na założenie w Petrokowie oddziału ruskiego towarzystwa dobroczynności, do składu którego weszło już przeszło 100 członków. Zapisując to wszystko do naszej kroniki, spodziewamy się, że Petrokow nie będzie ustępować za rok lub za dwa lata żadnemu miastu gubernalnemu w Cesarstwie".

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, Józefa Ostrowska, żona robotnika, pod Nr. 1584 zamieszkała, nagle zmarła. — Tegóż dnia, w fabryce Temlera pod Nr. 2310, dziecięciem starszym, zbliżywszy się do maszyny dla rżnięcia szezki, podniósł nóż czyli kocię, skutkiem czego uciął sobie dwa palce u lewej ręki. Chłopiec, po podaniu mu pomocy lekarskiej, oddany matce na kurację. — W dniu wczorajszym, na Pradze, Teodor Djakonow, strażnik policyjny cyrkulu 12-go, kąpiąc się w jeziorze do rzeki Wisły wpadającym, utonął, i chociaż wkrótce był z wody wydoby, do życia jednak przywrócony być nie mógł. — Starozakonna Sura Moshkowi z handlarka owoców, wieku lat 55 licząca, pod Numerem 1090a zamieszkała, poczuła się słabą i niezdolawszy dojść do mieszkania, upadła w sieni i nagle zmarła. O wypadkach tych sądy właściwe zawiadomiono i zarządzone dochodzenie ze strony policji. Jan Simon, robotnik w fabryce drutu pod nr 1147, przez nieostrożne obejście się przy maszynie, postradał palec mały u lewej ręki a drugi mu zgmiotło. Simon odesłany do swego mieszkania na kurację. Dorozkarcz nr 433, skutkiem szybkiej i nieostrożnej jazdy skaleczył w nogę przechodzącą żonę urzędnicą. Dorozkarcz został aresztowany dla ukarania według prawa. — W dniu 28 czerwca (10 lipca) r. b., skradziono Józefowi Ciepłowskiemu w domu pod N. 2999 zamieszkałemu, dwa zegarki, złoty i srebrny z brązowymi łańcuszkami, jak również pieniędzmi w gotówce rs. 500. W trakcie prowadzonego śledztwa, Ciepłowski stawil się onegdaj w policji i oświadczył, że zegarki i pieniądze zwrócone mu zostały w całości przez pośrednictwo księdza, z nazwiska mu niewiadomego. — 6 (18) lipca, z mieszkania p. Pietrowa Audytora, w domu pod N. 453, skradziono bieliznę oznaczoną cyframi M. P., łyżki srebrne, stołowe i od kawy, rewolwer amerykański o sześciu strzałach, kinżal i cygarnicę platerowaną. Dla wykrycia tej kradzieży przedsięwzięto stosowne środki. — W dniu wczorajszym, Emilia Bleszyńska, lat 40 licząca, żona kupca, z Austrii przybyła, i w hotelu litewskim czasowo zamieszkała, nagle zmarła; o czem sąd właściwy zawiadomiony został. — Na placu za Żelazną Bramą, niewiadomy jeszcze dorozkarcz, najechawszy na Stanisława Wojcika, stróża domu N. 969 zamiatającego ulicę, obalił go, i zanim tenże zdolał się podnieść, drugi dorozkarcz N. 27 Szmul Bremen, przejechał mu mocno nogę; chory odesłany do szpitala Dzieciątka Jezus na kurację, Bremen aresztowany, drugi zaś dorozkarcz poszukuje się. — Maciej Borkowski, rokotnik mularski, użyty do reperacji domu N. 482, będąc w stanie nie trzeźwym, spadł z drabiny z wysokości pierwszego piętra i skaleczył się niebezpiecznie w głowę; człowiek ten odwieziony został na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus. — Kasjer banku polskiego zameldował w policji, że w dniu wczorajszym około godziny 2-jej w czasie odbywania czynności, skradziono z kasy 5,000 rubli srebrną, w dziesięciu paczkach biletami 5-rublowymi. Dla wykrycia winnego przedsięwzięto ze strony policji energiczne środki.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*
Za talar wczoraj rs. 1 kop. 10 dziś rsr. 1 kop. 10.
Za frank " " 31 " " " 31.
Za złoty ref. " " 67 " " " 67.
NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Przejazd Najjaśniejszej Cesarzowej przez Wilno). *Wilen. Wiest.* donosi, że dnia 1 (13) lipca, o godzinie 9-jej min. 10 z rana, Najjaśniejsza Cesarzowa, z Ich Cesarzskimi Wysokościami Wielkimi Książętami Sergijuszem i Pawłem Aleksandrowiczami, raczyła przybyć pomyślnie do Wilna, gdzie pociąg Cesarski zatrzymał się na kilka minut. Najjaśniejsza Cesarzowa Najmilszemu raczyła przyjąć w wagonie pomocnika generał-gubernatora, generał-lejtnanta księcia Bagratjona, gubernatora wileńskiego, z orszaku Jego Cesarzskiej Mości kontradmirała Szestakowa, i kuratora okręgu naukowego wileńskiego, radcę tajnego Batiuszkowa. O godzinie 9 1/2. Najdostojniejsi Podróżni, po przybyciu do Landwarowa, powitani zostali na stacji przez głównego naczelnika kraju i raczyli pić tam herbatę. Stacja drogi żelaznej zamieniona była na pyszny ogród ze wspaniałych drzew i kwiatów podzwrotnikowych;

banhof przyozdobiony był flagami; pomiędzy kwiatami znajdowały się piękne figury marmurowe. Jej Cesarska Mość zwróciła zycielną uwagę na wspaniałość ozdób i zaszczyliła Najmilszemu podziękowaniem rotmistrza hrabiego Józefa Tyszkiewicza, właściciela dóbr Landwarowa, z którego oranżerii i cgradów dostarczone były wszystkie rośliny, użyte do przyozdobienia. Po półgodzinnym wypoczynku, Najdostojniejsi Podróżni udali się w dalszą drogę na Warszawę.

* (Gimnazjum żeńskie w Wilnie). Według *Wil. Wiest.*, do gimnazjum żeńskiego w Wilnie, zapisało się w ciągu 1867 — 68 roku szkolnego 152 panien; z tych ubyło, dla rozmaitych powodów domowych, w ciągu tegoż czasu 15, tak iż do egzaminów rocznych i promocyjnych stawało 137 uczennic; z tych było: wyznania prawosławnego 71, rzymsko katolickiego 27, ewangelicko-augsburgskiego 9, ewangelicko-reformowanego 2, żydowskiego 28. Po dług stanów było: córek szlachty i urzędników 85, córek osób stanu duchownego 8, córek kupców i mieszczan 39 i córek cudzoziemców 5.

* (Pierwsze zebranie towarzystwa kredytowego w Kijowie). W *Kijewlaninie* piszą, że 25 czerwca o god. 6 po południu odbyło się poraz pierwszy w kantorze kijowskiego banku państwa zebranie członków towarzystwa kredytowego. Zebrało się około 2/3 części członków towarzystwa składającego się obecnie z 66 osób. Celem tego zebrania był wybór członków zarządu. Według wszelkiego prawdopodobieństwa nowa ta instytucja będzie miała wielkie powodzenie. Życzących przystąpić do tego towarzystwa, mianowicie ze strony właścicieli domów, jest bardzo wielu. Na dowód współczucia dla tej instytucji zapisał się także na członka towarzystwa główny naczelnik kraju generał-adjutant Bezak.

* (Kwestja floty kupieckiej ruskiej). *St. Pet. Wied.* donoszą: P. Woldemar wydał w osobnej książce swe godne uwagi artykuły o niezbędności floty kupieckiej ruskiej, pod tytułem: „Przegląd statystyczno-krytyczny kwestji dotyczących floty kupieckiej w R. sji (cena 50 kop.). Zwracamy uwagę czytelników na tę książkę, która obejmuje bardzo wiele faktów ciekawych i naukowych, i w której autor objaśnia, za pomocą dokładnego poglądu krytycznego, w jaki sposób może być uorganizowana flota kupiecka, zwłaszcza na morzu Bałtyckim, w gubernjach nadbałtyckich, które autor nazywa „Holandją ruską“. Oprócz pomienionej książki, p. Woldemar wydał broszurę pod tytułem: „Wzwanie mieszkańców nadbrzeżnych, zwłaszcza zaś włościan-rybaków i przemysłowców w gubernjach petersburskiej, nowgorodzkiej, ołonieckiej i innych, do wzięcia się do sprawy żeglugi ruskiej. Broszurze tej złożyć należy jak największego ile możności rozprzestrzenienia.

* (Kraj amurski). *Mosk. Wied.* podają następujące wiadomości o mało znanym jeszcze kraju amurskim: Według danych urzędowych, liczba mieszkańców wynosiła tam dnia 1-go stycznia 1868 r. 22,297 głów płci obojaj, mianowicie: 12,307 płci męskiej i 9,990 płci żeńskiej. Co się tyczy ruchu ludności, w 1866 r. przesiedlono i zapisano do stałej ludności (np. dymisjonowanych) 914 osób, w 1867 roku 1,033 osób. Urodzaj w 1867 roku dał w ogóle więcej niż pięć ziatn, tak iż po potrąceniu zboża na siew i na konsumpcję miejscową, mogło być sprzedanych lub złożonych na zapas około 60,000 pudów rozmaitego zboża. Kraj ten posiada następujące zakłady naukowe: w mieście Błagowieszczeńsku, jedna szkoła duchowna i jedna szkoła elementarna; u kozaków kraju amurskiego 17 szkół. Oprócz tego otwarto w Błagowieszczeńsku w r. 1867 przy szkole elementarnej, kosztem funduszów miejscowych, oddział dla udzielania nauki dzieczętom. We wszystkich tych zakładach naukowych było w 1867 roku nauczycieli 35, uczniów 630, w tej liczbie 68 dziewcząt.

* (Pożary podziemne). *St. Peter. Wied.* donoszą: Począwszy od 13-jej wiorsty od Petersburga w kierunku drogi żelaznej carskosielskiej, prawie nieprzerwanie do Carskiego Siola, oraz w okolicach Peterhofa, wszczęły się na skutek nieustannych upałów panujących w ciągu ostatnich dni, tak zwane pożary podziemne, to jest zapalił się torf pod cienką warstwą czarnej ziemi. Kłęby dymu unoszą się nad ziemią, szersząc nieprzyjemny zapach swędu, zwłaszcza podczas wieczorów spokojnych, pozbawionych wiatru. Palący się torf może spalić korzenie drzew w lasach, i w takim razie pożary lesne będą nieuniknione. Powiadają, że gdzie niedługo zaczęły się już one. Naturalnie, że nie podobna ugasić tych pożarów torfowych; ustana one same przez się za nadejściem zimna. Jeżeli nie mylimy się, takżeż pożary miały miejsce w okolicach Petersburga dziesięć lat temu.

Austrja i Ziemia słowiańska.

* (Uroczystość strzelecka związkowa). Trzecia z kolei uroczystość strzelecka związkowa, która ma być obchodzoną w Wiedniu w końcu lipca, mieć będzie, jak powiadają, podwójny charakter manifestacji na korzyść zjednoczenia wszystkich państw niemieckich, licząc w to i Austrię, oraz demonstracji antipruskiej. Studenci wiedeńscy wystosowali przy tej sposobności do swych kolegów z uniwersytetów niemieckich odezwę, która nie pozostawia żadnej wątpliwości co do tego podwójnego charakteru. „Jesteśmy przekonani“, powiadają oni w tej odezwie, „że uroczystość ta tłumaczy wymownie pobratymstwo wszystkich plemion niemieckich i życzenie wszystkich ich osiągnięcia rzeczywistego zjednoczenia ludów. Uczucie wierności niemieckiej i ścisłej solidarności wszystkich, we wszelkich niebezpieczeństwach, jakie mogłyby zagrażać wspólnej ojczyźnie, z jakiegokolwiek bądź strony, zostanie bezwątpienia wyrażone przy tej sposobności przez studentów austriacko-niemieckich“. Hasłem przeto tej uroczystości będzie zjednoczenie *całych* Niemiec, zaprotowanie zaś przeciw dziełu dokonanemu przez Prusy, stanowiąc myśl ukrytą, odpowiadającą temu hasłu. Spodziewają się w Wiedniu rychłego przybycia następujących gości niemieckich: Jacoby'ego, Karola Meyera, Sonnemanna, Ludwik Simona (z Trewiru), i w ogóle najznakomitszych ludzi ze stronnictwa antipruskiego z Niemiec południowych. (La Fr.)

* (Tytuł cesarstwa austriackiego). *Gen. Corr.* zapewnia, że na ostatnim posiedzeniu rady ministerjalnej, odbytem pod prezydencją cesarza Franciszka-Józefa, uregulowano stanowczo kwestję tytułu cesarstwa austriackiego i postanowiono, że będzie się ono odtąd nazywać *monarchją austriacko-węgierską*.

* (Ustanie dziennika *Narod. Listy*). Z telegraficznych doniesień, zamieszczonych w naszym dzienniku, wiadomo, że pismo *Narod. Listy* (15-go lipca), znów było skonfiskowane. W skutku tego redakcja oznajmiła, że od 16-go b. m. dobrowolnie zaprzestaje wychodzić i wynagrodzi prenumeratorów za pomocą innej gazety politycznej (*Narodne Noviny*). Redakcja pomiędzy innymi powiada: „Obecne konfiskaty, areszta i kary pieniężne, dają nam do zrozumienia, że chodzi o nasze materialne zrujnowanie. Nie mamy niezbędnych środków dla zaspokojenia tych licznych kar, i nie mamy chęci uzupełniania kaucji w celu ciągłego podtrzymywania źródła nowych kar.“

* (Los redaktorów czeskich). W dziennikach czeskich czytamy: „D. 14-go lipca, były redaktor dziennika *Narod. Listy*, p. Franciszek Göbl, został osadzony w ratuszu nowomiejskim; tam ma wysiedzieć ośmiomiesięczne ciężkie więzienie. Sąd zupełnie nie uwzględnił jego próby o odłożenie na krótki termin jego udania się do więzienia, z powodu choroby jego żony. Dnia 16-go lipca, woźni sądowi, z rozkazem aresztowania, przyszli do byłego redaktora pisma *Posel z Prahy*, p. Fr. Szimaczka o godzinie 5-jej z rana i zmusili go do udania się wprost z łóżka, za nimi do więzienia. Tak teraz w więzieniu znajduje się trzech czeskich redaktorów; kolej nadchodzi na pp. Kotteka i Niedomę; natenczas będzie ich pięciu. Spodziewają się, że to wkrótce nastąpi. Najbliższymi kandydatami są: p. Kodym, były redaktor pisma *Hlas* i p. Tuma, były redaktor dziennika *Narod. Listy*.

* (Nadmorscy słowianie w Austrii). Dziennik *Narod. Listy* pisze pod 16-ym lipca: Wczoraj, telegraf z Trjestu, podał nam następujące wiadomości: „W nocy, przed kawiarnią Chlogga, zebrał się buntownicy, z nieprzyjaznymi zamiarami przeciwko włościanom słowiańskim. Do straży policyjnej, która przybyła na pomoc, strzelano z rewolwerów; jeden człowiek został zabity, a dwóch raniono.“ — „Prawie jednocześnie“, — dodaje dziennik *Narod. Listy*, — „trzydziestu szanownych obywateli ze Spoleto (w Dalmacji), podało następującą prośbę do gubernatora Dalmacji w Zadrze, Filipowicza: „W ciągu dwudziestu dni, cierpliwie znosimy wszelkie zniewagi, napaści i obelgi. Policja miejska (włoska) nie robi, tak samo jak i władze administracyjne. Tomiech i Jelaska przed kilkoma dniami byli napażnięci i poranieni nożami. Mieszkańców Kastelu i Policy powitano gwizdaniem i obelgami. Wit Mornurgo pośród białego zdania został pobity na ulicy. Kolory narodowe publicznie są poniewierane, a dzieci i kobiety znieważane podczas przechadzki. Jeżeli władze administracyjne podczas przechadzki, jeżeli bezpieczeństwo, to będzie nie postarają się o nasze bezpieczeństwo, to będziemy zmuszeni uczynić to sami. Tymczasem udaliśmy się do ministerstwa spraw wewnętrznych (przedlitawskiego) z prośbą o obronę.“ Ze wszystkiego okazuje się, że austriaccy włosi uznali za właściwe użyć gwałtu przeciwko swym słowiańskim sąsiadom — słowen-

com i chorwatom. Dla jasności rzeczy uważamy za właściwe przypomnieć, że na wschodnim wybrzeżu morza adriatyckiego, Goricy, Trjście, Istrii, na chorwackim i dalmackim brzegu, mieszka około 208,000 włochoń, a mianowicie: w Goricy, Trjście i Istrii na 521,000 ludności jest 162,000 włochoń (reszta słowianie); w Dalmacji na 404,000 ludności 46,000 (reszta słowianie)."

Prusy i Niemcy.

* (Nominacja). Godną uwagi jest nominacja przez gabinet berliński, za zgodą dworu rzymskiego, generalnego kapelana dla katolików w armji. Jeżeli to prawda, jak powiada *Spener Z.*, że kapelan ten, którego ona nazywa „biskupem wojskowym katolikiem,” ma sprawować w Berlinie interesa stolicy apostolskiej, czyżby to nie była pod inną formą owa nuncjatura, o którą pomiędzy Prusami a stolicą apostolską toczyły się jak wiadomo układy, a które nie doszły do skutku? (*La Patr.*)

Francja.

* (Kwestja związku celnego). *Nord* pisze pod datą 18-go lipca: Dziennik *France* wspomina o pogłoskach, które obiegały w tych czasach w przedmiocie komunikacji dyplomatycznych pomiędzy Francją, Belgią i Niderlandami, mających na celu wszczęcie układów, charakter których, na pozór handlowy, miał ukrywać przymierze polityczne. *France* dodaje, podług listu z Berlina, że rząd belgijski zaprzeczył niedawno, przed gabinetami wielkich mocarstw, istnieniu tych komunikacji i projektu zjednoczenia celnego pomiędzy gabinetami paryżkim, brukselskim i hagskim. Zaprzeczenie ze strony rządu belgijskiego nie ma w sobie nic nowego, albowiem wiadomo, że kilka dni temu dziennik *Echo du Parlement* zaprzeczył także pogłoskom, o których tu mowa. W każdym razie dość dziwnem się wydaje, że dla zaznaczenia zaprzeczenia ze strony Belgji, *France* czekała, ażeby takowe zakomunikowane jej zostało z Berlina; to spóźnione ze strony pisma pomienionego zaprzeczenie, które musiało obrać sobie drogę aż przez Berlin, zasługuje na tem większą uwagę, iż spodziewać się należało, że z powodu stosunków, jakie ma to pismo, zaprzeczy ono bezpośrednio i niezwłocznie, w razie jej bezzasadności, pogłosce o układach, w których przypisywano Francji rolę pierwszorzędną. Dziwną wydaje się nareszcie ta okoliczność, że z liczby trzech rządów interesowanych w tej wiadomości, sam tylko rząd belgijski pośpieszył z zaprzeczeniem jej w swych organach.

* (Rada ministrów). *Paryż, 18 lipca.* Cesarz przydywał na radzie ministrów w Tuileries. Zapewniają, że rada ministrów zajmowała się kwestją mającej się zawrzeć umowy pomiędzy miastem Paryżem a kredytem gruntowym. (*Cor. Bür.*)

Włochy i Rzym.

* (Koncilium ekumeniczne). *La Patr.* z d. 19 b. m. pisze: Korespondent nasz z Rzymu, zwracając się do rozpraw zawiązanych w ciele prawodawczym francuzkiem w przedmiocie przyszłego koncilium, odpiera wszelkie uwagi czynione nad zastrzeżeniami papieża względem monarchów. Zastrzeżenia te pisze korespondent, nie są stanowcze, to jest, nie przypuszcza, ażeby monarchowie nie byli zaproszeni na koncilium 1869 r. Papież powzięmie później stanowczą pod tym względem decyzję; gdyż obecnie w skutek stosunków dworu watykańskiego w niektórych monarchiach trudno mu było coś pewnego w tym względzie postanowić. Nie potrzeba, pisze dalej korespondent, wyszczególniać tych monarchów. Papież postanowił następnie rozesłać zaproszenia, stosownie do dawnych zwyczajów.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Z Belgradu). Do dziennika *Narodne Noviny* piszą z Belgradu pod 12-ym lipca: „Dziś ogłoszone zostały nazwiska trzech kuratorów, podług prawa dodanych małoletniemu księciu Milanowi IV. Kuratorami zostali wyznaczeni: senator i były prezes senatu Stewca Michajłowicz, człowiek, szanowany tu przez wszystkich; prezes nowego gabinetu Zenicz; nakoniec minister spraw wewnętrznych i czasowo spraw zagranicznych, Radiwoj Miłojkovicz. Do Konstantynopola już posłana została nota zawiadamiająca o wstąpieniu na dziedziczny tron serbski Milana Obrenowicza IV, i teraz oczekują tylko jej zatwierdzenia, czego Turcja wpróżd nie robiła względem rodziny Obrenowiczów, uznając tylko wybór książąt serbskich. Zdaje się, że Turcja zgodzi się bez trudności. (Już uznają księcia Milana, wnosząc z podanej przez nas wiadomości telegraficznej. *P. Red.*) W tym tygodniu skończy się sprawa sprzysiężonych na życie zmarłego księcia. Obydwaj bliźcy krewni byłego księcia Karagieorgiewicza, poczynili ważne zeznania. Dotychczas wszystkiego się wypierali, lecz nakoniec zmuszeni zostali do przyznania się przez samych swych współników.”

Anglja.

* (Izba gmin). *London, 16 lipca.* Na onegdajszym posiedzeniu izby gmin, toczyły się znowu rozprawy nad bilem mającym na celu usunięcie nadużyć (przekupstwa) przy wyborach, lecz i na tem posiedzeniu nie osiągnięto stanowczego rezultatu, widocznym bowiem jest, że izba nie życzy sobie podzielić się z innymi czynnikami służącą jej dotąd prerogatywą wyłączną sprawdzania czynności wyborczych. Zresztą, panuje powszechne przekonanie, że dotychczasowy tryb takiego sprawdzania nie wystarcza na położenie końca nadużyciom wyborczym, i z tego powodu ma być podczas terazniejszej jeszcze sesji uchwalona w sposobie próby reforma co do sprawdzania wyborów. — Na dzisiejszym posiedzeniu izby gmin, na interpelację Forstera, lord Stanley odpowiedział, że rząd przyjął w zasadzie zakomunikowane przez amerykańskiego sekretarza stanu Sewarda propozycje w przedmiocie naturalizacji. Różnica w zdaniach jest niemożliwa, lecz zawarcie traktatu nie przyjdzie obecnie do skutku z powodu rychłego zamknięcia posiedzeń parlamentu. — Podług najnowszej wersji, zamknięcie parlamentu nastąpi 28-go b. m. i niezwłocznie potem rozpoczną się wybory do nowego parlamentu zreformowanego. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wybory i kwestja kościoła irlandzkiego). Im bardziej zbliża się chwila zamknięcia parlamentu i przystąpienia do nowych wyborów na podstawie reformy, tem większe jest ożywienie, z jakim dzienniki angielskie zaprzatają się kwestją rezultatu tych wyborów i polityką, jakiej ministerstwo trzymać się będzie względem gabinetu zreformowanego. *Owl*, znane pismo humorystyczne, które atoli czerpie często swe informacje w kompetentnych sferach stronnictw, ażeby ukryć powagę pod żartem, odpowiada na tę ostatnią kwestję w ten sposób, że p. Disraeli nie zapominał bezwątpienia taktyki, która oddała gabinetowi torysowskiemu tak znakomite usługi w kwestji reformy, i uważa przeto za prawdopodobne, że pierwszy minister prześcignie o pozycję także w kwestji kościoła irlandzkiego i podejmie się sam rozwiązanie tej kwestji w duchu liberalnym. Przypuszczenie to ma po swej stronie wielkie prawdopodobieństwo. P. Disraeli nie występował nigdy przeciw zasadom zaproponowanego przez p. Gladstona bilu dotyczącego zawieszania w Irlandji rozdawnictwa beneficjów kościoła anglikańskiego, lecz sprzeciwiał się jedynie temu, ażeby parlament, tak blizki rozwiązaniu, zdecydował co do środka, mającego tak wielkie znaczenie pod względem swej doniosłości i skutków. Do tego dodać jeszcze należy poniekąd obowiązek przyznania słuszności kierunkowi, jaki wyjdzie na jaw przy nowych wyborach, doświadczenie zaś, jakiego nabyto na skutek ruchu wywołanego bilem reformy, każe ze wszech miar przypuszczać, że i kwestja kościoła, będąc rozstrzygniętą przy pomocy stronnictwa konserwatywnego, znajdzie rozwiązanie odpowiednie interesom powszechnym, niżby go znaleźć mogła pod zasłoną wyłączności liberalną. (*Nordd. A. Z.*)

Ameryka.

* (Dług Stanów Zjednoczonych). Z Waszyngtonu donoszą przez telegraf atlantycki: Senat przyjął bil, upoważniający rząd do emisji bonów spłacalnych złotem po upływie 20, 30 i 40 respective lat i przynoszących 5, 4½ i 4 procent, który ma być wypłacany również złotem i zwolniony od wszelkiej taksy, z wyjątkiem zwykłego podatku od dochodów. Bony te mają być użyte wyłącznie do dobrowolnej zamiany al pari terazniejszych papierów procentowych państwa, z wyjątkiem 5-procentowych bonów i 3-procentowych certyfikatów. Emisja tych bonów ma nastąpić w wysokości dostatecznej dla pokrycia całego kapitału wszystkich w obiegu jeszcze będących papierów długu państwa, lecz suma, która ma być umorzona za 20 lat, nie powinna przewyższać jednej trzeciej części emisji. Bil przeznaczona na zredukowanie długu państwa sumę, która wraz z procentami od długu publicznego i od długu ukonsolidowanego, ma wynosić rocznie 135 milionów dolarów, oraz stanowi, że takie zobowiązania, w których wypłata w złocie jest wyraźnie przewidziana, mają mieć na przyszłość moc prawną i niezaprzeczalną; wypłaty wypływające z takich zobowiązań mogą być poszukiwane na drodze sądowej, bez ujmy atoli dla rozmaitych przepisów prawnych, dotyczących pieniędzy papierowych Stanów Zjednoczonych.

* (Kongres chilijski). Z nad brzegów zachodnich Ameryki południowej, mianowicie z Chili, donoszą, że prezydent utworzył 1-go czerwca kongres tamedzny mową, w której dał pocieszające zapewnienie, że nie uważa za prawdopodobne wszczęcie na nowo kroków nieprzyjacielskich przeciw Hiszpanji. (*Nordd. A. Z.*)

Azja.

* (Wojna). Pod Maimannah stoją naprzeciw sobie wojska Abdurrahmana i Yakub-chana. Przyszła bitwa rozstrzygnie o losie Kabulu. Obiega pogłoska, że Abdulrahman pobił emira pod Maimannah. — Wojska abisyńskie otrzymają w nagrodę półroczny żołd. (*Cor. Bür.*)

Odsłonięcie pomnika dla generał-majora Makowskiego w m. Friedlandzie.

(Artykuł wzięty z *Warsz. Dniem.*)

(Dokończenie; patrz N. 147 i 148.)

Pomnik dla generała Makowskiego zrobiony jest z jednej sztuki granitu, ma kształt sześciobocznej kolumny, ustawionej na granitowym także piedestale. Na kolumnie z jednej strony jest nad mieczem — wieńiec laurowy, a na dwóch bokach wycięte są następujące napisy w języku ruskim i niemieckim: „Generał major Makowski, dowódca st. petersburgskiego pułku grenadierów, poległy na sławę ruskiego oręża na polu bitwy pod Friedlandem, 2 (14) czerwca 1807 roku.” A niżej: „Pomnik odnowiony przez Cesarza Wszech Rosji Alexandra II, króla pruskiego Wilhelma I, szefa pułku, i oficerów st. petersburgskiego pułku grenadierów króla pruskiego Franciszka Wilhelma III. Dnia 2 (14) czerwca 1868 roku.” Pomnik dla generała Makowskiego postawiony jest niedaleko od cmentarza friedlandzkiego; wykonany był przez majstra nadwornego p. Peltza w Królewcu i otoczony jest kratą żelazną, odlaną tamże w lejni.

Obecnie pomnik jest w zawiadywaniu magistratu m. Friedlandu, który przyjął na siebie obowiązek ciągłego nad nim czuwania. Oficerowie zaś st. petersburgskiego pułku grenadierów króla pruskiego Fryderyka Wilhelma III, pragnąc na zawsze utrzymać pomnik w dobrym stanie, ofiarowali jednomyślnie pewną sumę pieniężną, którą wkrótce zostanie przesłana do magistratu m. Friedlandu, a według uznania tego ostatniego, procenta od zebranego kapitału będą corocznie używane na utrzymanie pomnika w porządku. Według oświadczenia p. Reutersa, na stałą reperację pomnika potrzeba będzie rocznie około dwóch lub trzech talarów, a suma ta całkowicie się pokryje procentami od kapitału złożonego przez oficerów.

Ponieważ w obecnej chwili pomnik dla generała Makowskiego zupełnie jest skończony, i tym sposobem starania p. Reutersa uwieńczone zostały całkowitem powodzeniem, pozostaje mi tylko, za pomocą druku, wynurzyć w imieniu oficerów st. petersburgskiego pułku grenadierów i w ogóle wszystkich rosjan, wdzięczność dla osób, które przyjęły na siebie trudny przy wzniesieniu pomnika dla naszego walecznego generała. To jest jedyne z naszej strony podziękowanie!

Nie mówiąc już o pracach p. Reutersa, który pierwszy podjął tę sprawę, tak bezinteresownie prowadził ją w ciągu trzech lat i nakoniec świetnie ją skończył, i inne osoby przyjmujące stały udział w budowie pomnika okazały nam wielką usługę. Wszyscy członkowie komitetu, wyżej wymienieni, w sposób najbezinteresowniej zajmowały się pomnikiem. Zasługę ich tem mocniej musimy czuć, że za wszystkie dobrowolne ich wydatki, prace i kłopoty, możemy odplacić im tylko szczerem podziękowaniem, i oznajmić ze swej strony wszystkim o ich serdecznym i szczerem życzeniu wzniesienia pomnika dla poległego walecznego, i tem samem okazania wraz z nami uczucia szczególnego poszanowania dla poległego na obczyźnie walecznego ruskiego wojaka, który walczył w szeregach armji ruskiej, położył głowę za wolność Rosji i Prus! Prusacy umieją ocenić podobne czyny. Fakt najlepiej przemawia sam za sobą. Każdy, kto tylko mógł pośpieszał na uroczystość do Friedlandu i mieszkańcy niewiedzieli jakim sposobem wynurzyć ruskiej deputacji, swe zadowolenie, radość i współczucie! Miasto i stacje które przejeżdżała nasza deputacja, jak było wspomniane, ozdobione były girlandami, liśćmi, dywanami, a damy, witając naszych oficerów, rzuciły im do powozów kwiaty. W tem wszystkim nie można nie widzieć szczególnej sympatii pomiędzy rosjanami a prusakami. Trudno skreślić także niedający się opisać zapał pruskich wojskowych, przy powitaniu naszej deputacji. Kiedy generał major Aller po poświęceniu pomnika skończył swą mowę, zwracając się do generała lejtnanta Bentheima, zasłużony generał pruski nie znajdował słów na wyrażenie swej wdzięczności generałowi Allerowi i nie wypuszczał go ze swych objęć. Starzec miał prawdziwe łzy wdzięczności w oczach. Jednem słowem, uroczystość odsłonięcia pomnika dla generała ruskiego na ziemi pruskiej była najświetniejsza!

Przy tem nie mogę w końcu zamilczyć o pewnym znanym mi wypadku szczególnej względności prusa-

OBWIESZCZENIA SADOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 3279. *Sąd Kryminalny w Warszawie.*

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Października 1856 r. wyzwa:

1. Muszłaka Fajwła, markiera, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.

2. Maja Jana, czeladnika kowalskiego z Warszawy zbiegłego w 1863 r.

3. Zakrzewska Eleonorę, służącą, z Warszawy, zbiegłą w 1865 r.

4. Szwarbard Lipę, terminatora szewskiego z Warszawy, zbiegłego w 1865 r.

5. Serwińskiego Gwidona, przy matce z Warszawy, zbiegłego w 1862 r.

6. Zynger Zuzannę, kobietę tolerowaną z Warszawy zbiegłą w 1865 r.

7. Rożańskiego Ludwika, sierotę, z Warszawy, zbiegłego w 1863 r.

8. Roberta Abrahamę subiekta handlu kornego z Warszawy, zbiegłego w 1865 r.

9. Rygata Joska, przy rodzicach, z Warszawy, zbiegłego w 1864 r.

10. Santowską Wiktoryję, wyrobnicę, z Warszawy, zbiegłą w 1865 r.

11. Piotrowską Zofię, wyrobnicę, z Warszawy, zbiegłą w 1865 r.

12. Pekszwer Dawida, wyrobnika, z Warszawy, zbiegłego w 1866 r.

13. Szriftgiser Moszka Janika, przy rodzicach, z Warszawy zbiegłego w 1866 r.

14. Smolińskiego Jakóba, wyrobnika, z Warszawy zbiegłego w 1866 r.

15. Rotsztajn Roza'ję, wyrobnicę, z Warszawy zbiegłą w 1865 r.

16. Białoszewską Antoninę, służącą, z Warszawy zbiegłą w 1865 r.

17. Rutkowskiego Franciszka, czeladnika krawieckiego, z Warszawy zbiegłego w 1862 r.

18. Wajsbrod Basię, przy mężu, z Warszawy zbiegłą w 1864 r.

19. Klejna Stanisława, przy ojcu, z Warszawy zbiegłego w 1862 r.

20. Jerzykowską Marję, służącą, z Warszawy zbiegłą w 1864 r.

21. Kruszewskiego Wiktora, przy rodzicach z Warszawy zbiegłego w 1862 r.

22. Dęrowsną Marjanę, służącą, z Warszawy zbiegłą w 1865 r.

23. Końca Zygmuntę, dymisowanego żołnierza, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.

24. Szuberta Antoniego, terminatora w fabryce fortepianów, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.

25. Stradowskiego Franciszka, przy matce, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.

26. Rzepkiego Walentego, czeladnika stolarskiego, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.

27. Rzepkiego Józefa, czeladnika stolarskiego, z Warszawy zbiegłego w 1864 r.

28. Grynberga Ica, przy rodzicach, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.

29. Michalskiego Władysława, czeladnika tkackiego, z Warszawy zbiegłego w 1863 r.

30. Flejmajer Józefę, służącą, z Warszawy zbiegłą w 1866 r.

31. Górskiego Jana, syna szynkarza z Warszawy zbiegłego w 1863 r.

32. Branna Fryderyka-Edwarda 2-ich imion, fabrykanta tkanin, z m. Łodzi zbiegłego w 1865 r.

33. Braun Reginę, żonę fabrykanta z m. Łodzi zbiegłą w 1865 r.

34. Branna Krystjana-Trangotta-Lebrechta 3-ich imion syna fabrykanta z m. Łodzi zbiegłego w 1865 r.

35. Kintzlera Mośka v. Morytza felczera z m. Kutnia, zbiegłego w 1864 r.

36. Nelkena Hajmana, kupca, z m. Kalisza zbiegłego w 1865 r.

37. Matuszewską Zofię, przy familji, z Warszawy zbiegłą w 1864 r.

38. Filipowicza Hersza, czeladnika krawieckiego, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.

39. Kucharzewskiego Konrada, komisanta kapińskiego, z Warszawy zbiegłego w 1859 r.

40. Goryczko Zygmunta, z własnych funduszy utrzymującego się, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.

41. Grynberga Szlamę Zelmana dwóch imion krawca, z Warszawy zbiegłego w 1865 r.

42. Gothefa Wolfa-Fryderyka dwóch imion czeladnika piekarskiego, z Warszawy zbiegłego w 1864 r.

Aby Muszłak i Braunowie, w przeciągu sześciu miesięcy, wszyscy inni w przeciągu roku jednego, od daty ogłoszenia niniejszego wezwania po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim, do tutejszego kraju powrócili, o powrocie swym oświadczyć lub przez pośrednictwo najbliższej władzy policyjnej donieść, wzywającemu Sądowi, albo w przeciągu tego czasu nadesłali dowody celem usprawiedliwienia przyczyn, dla których na pierwsze wezwanie władz tutejszych przez gazety nie stawili się.

Nakoniec Sąd Kryminalny ostrzega wezwanych, że w razie niestawienia się na powyższy termin, alegalne karze art. 340, 341, kodeksu kar przewidzianej, to jest pozbawieniu wszelkich praw i bezpowrotnemu z obrębu César-

stwa i Królestwa wygnaniu, jeżeli zaś powrócili, po wyroku Sądu skazującym ich na powyższą karę, zesłaniu na osiedlenie w by-burji.

Warszawa d. 13 (25) Maja 1868 r.

Prezes, A. Bielski.

Podpisarz, Rębalski.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 4489. *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej w Radomiu.*

Ogłaszam, że na dzień 13 (25) Stycznia 1869 r. wyznaczyłem termin ostateczny do ukoniecznienia postępowania spadkowego, po śmierci:

1. Józefa Kondrackiego, wierzyciela sum: a) rsr. 12,000 na dobrach Jedlanka Powiatu Radomskiego; b) rsr. 4,320 i c) rsr. 6,000 na dobrach Jakimowice Powiatu Końskiego.

2. Eleonory z Widerakiewiczów Wolskiej, wierzycielki sumy rsr. 825 spleconej z dóbr Odechów Powiatu Radomskiego, do deprezycji części Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, a częścią Banku Polskiego.

Radom dnia 6 (18) Lipca 1868 roku.

Paweł Karwadzki.

N. D. 2257. *Pisarz Sądu Pokoju w Włodawie.*

Z powodu nastąpienia śmierci w r. 1863 Dawida Kornfeld, właściciela nieruchomości miejskiej, w mieście Włodawie pod Nr. 6 przy ulicy Kościelnej położonej, otworzył się spadek, do regulacji którego, termin na dzień 16 (28) Września 1868 r. godzinę 10 z rana wyznacza. Wzywa przeto wszystkich interesowanych, aby w tym terminie z dowodami w kancelarii mej pod prekluzją stawili się.

Włodawa d. 2 (14) Marca 1868 r.

Branik.

LICYTACJE

1868-1869

N. D. 4199. *Лублинское Губернское Правление.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи журнального его постановленія отъ 21 Іюня (3 Іюля) сего года десятого (дванадцать второго Іюля) сего 1868 года, съ двенадцати часовъ утра; будутъ производиться въ залъ присутствія Губернскаго Правленія и зусутные аукціоны: торги (in public) на аренду на 1864-9 годъ съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. поступившаго въ вѣдѣніе казны послѣ монастыря Ксендзовъ Канониковъ Регулярныхъ въ г. Красникъ ивѣнія Ржечица Ксеня, Псыка и Очарня, отъ суммы которая будетъ предложена кѣмъ изъ участвующихъ въ этихъ торгахъ, не считая въ этой суммѣ податей.

Условія для означенныхъ торговъ, могутъ быть пересмотрѣваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія ежедневно, съ 8 часовъ утра до 7 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней; желающіе же участвовать въ торгахъ, обязаны представить лично вадіальный залогъ въ суммѣ 100 рублей.

Г. Лублинъ, 21 Іюня (9 Іюля) 1868 г.

Ассесоръ Отдѣленія, Шмидтъ.

Дѣлопроизводитель, Венглинскій.

N. D. 3973. *Кѣлецкое Губернское Правление.*

Отъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго, на срокъ 18 (30) Іюля 1868 г., назначены публичные торги на продажу состоящей въ Кѣлецкомъ Уездѣ гминѣ Бодзентинъ, водяной мельницы съ сѣнокошомъ оставшейся послѣ Монастыря Св. Екатерины. Каковая мельница оцѣнена въ 703 рублей 12½ к. и съ сей суммѣ начинаются торги.

Условія къ симъ торгамъ относящіеся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе съ законными залогомъ равняющимся ¼ части означенной выше торговой суммѣ.

Г. Кѣльцы, 18 Іюня 1868 года.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 3993. *Сѣдлецкое Губернское Правление.*

Симъ объявляетъ, что согласно разрѣшенію Финансоваго Управленія отъ 8 Іюня с. г. за N. 21692/10480 основанному на постановленіи учредительнаго Комитета ст. 1583 въ присутствіи сего Правленія 18 (30) Іюля с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться гласныя торги на продажу поприходскихъ земель въ селеніи Каменна Век-

гровскаго Уезда заключающихся въ себѣ около 68 морговъ, 18 прентовъ начиная торги отъ суммѣ 1,500 р.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяются торги носредствомъ запечатанныхъ объявленій, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа.

Объявленія сіи вскрываются по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означенныхъ земель обязаны представить залогъ наличными деньгами, или ликвидационными листами или иными Государственными бумагами Имперіи и Царства, или же закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества по нарицательной ихъ цѣнѣ, равняющейся ¼ части одной суммѣ въ количествѣ 150 р.

Упомянутыя Государственные бумаги должны быть съ надлежачими за неистекшее время купонами.

Уплата денегъ казнѣ за земли производится слѣдующимъ образомъ: половину одной суммѣ за вычетомъ представленнаго залога покупщикъ обязанъ внести въ Губернское казначейство не позже 30 дней, со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, остальную же часть одной суммѣ съ которой начинаются торги съ причисленіемъ къ оной предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ тотчасъ обеспечить внесеніемъ ея въ IV Отдѣлъ ипотечной книги на первомъ мѣстѣ и уплачивать въ казначейство по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала.

Платежъ въ казну причитающейся суммѣ можетъ быть произведенъ или однимъ наличными деньгами или же въ ¼ сими деньгами а въ ¼ ликвидационными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ съ слѣдующими отъ нихъ за неистекшее время купонами.

Прочія условія желающіе могутъ видѣть каждого дня въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія.

Г. Сѣдлецъ, Іюня 19 дня 1868 г.

Ассесоръ Отдѣленія, Шиндлярскій.

N. D. 4263. *Окружное Интендантское Управленіе.*

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е

о порядкѣ заготовленія провіанта по Варшавскому Военному Округу на періодъ съ 1-го Октября 1868 по 1-е Января 1869 г.

На основаніи рѣшенія Варшавскаго Военно-Окружнаго Совѣта, назначено произвести въ томъ же Совѣтѣ 21 Августа 1868 года торги, на поставку провіанта въ магазины и пункты Варшавской, Калишской, Петроковской, Лублинской, Сѣдлецкой, Радомской, Кѣлецкой, Плоцкой, Суwałской и Ломжинской губерній, въ потребностяхъ съ 1-го Октября сего года по 1-е Января 1869 года.

Окружный Интендантъ объявляетъ объ этомъ во всеобщему свѣдѣнію, присовокупляя:

1) Поставка провіанта въ магазины, должна быть произведена въ слѣдующіе три срока: къ 21 Сентября, къ 21 Октября и къ 21 Ноября сего года, равными мѣсячными пропорціями, а въ пункты провіантъ долженъ поставаться мѣрою надобности, прямо въ войска.

2) Торги будутъ произведены въ одинъ срокъ безъ перерыва и будутъ рѣшительные, цѣны для утвержденія ихъ будутъ высланы ко дню торга отъ Военнаго Совѣта.

3) Желающимъ участвовать въ торгахъ по губерніямъ, дозволяется принять поставку для мѣснаго продовольствія войскъ въ томъ количествѣ, въ какомъ кто пожелаетъ, но при этомъ будетъ соблюдаемо правило, что тамъ, гдѣ потребность магазина или отдѣльнаго пункта не превышаетъ 5000 четв. разнаго рода хлѣба, раздробленіе поставокъ въ одинъ и тотъ же магазинъ и пунктъ допускаемо не будетъ; если же бы потребность пр. вышла эту пропорцію, то на каждыя 5,000 четв. будетъ допускаться по одному подрячку.

4) Къ торгу будутъ допущены все имѣющіе на то право, по представленіи ими законныхъ свидѣтельствъ и залоговъ на суммѣ определенную въ кондиціяхъ.

5) Къ торгу могутъ быть допущены и безъ залоговъ: дворянъ по особымъ свидѣтельствамъ, купцы по поручительствамъ на основаніи 2 и 4 пунктовъ 668 ст. 1 кн. IV части Св. Воен. Постановленій.

6) Желающіе торговаться, кромѣ изустнаго участія могутъ присылать и подавать запечатанныя объявленія, въ которыхъ должно быть означено количество продуктовъ въ поставку занимаемыхъ, рѣшительныя цѣны на каждый продуктъ вмѣстѣ съ кулемъ или мѣшкомъ, званіе, имя и мѣстопробыванія подающаго объявленія; при чемъ должны быть приложены законныя залогомъ на определенную часть подрячной суммѣ и свидѣтельство на право торговли.

Запечатанныя объявленія должны быть писаны по формѣ приложенной къ 1909 ст. 10 тома св. Гражд. законовъ (изд. 1857 г.) и послѣ одинадцати часовъ утра въ день назначенный для торга не будутъ приниматься.

Лицамъ кои будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ лично или чрезъ повѣренныхъ, воспрещается подавать въ то же время и на одно и то же предпріятіе запечатанныя объявленія. Равно не будетъ принято ни вызововъ прислаемыхъ, въ мѣста торговъ по телеграфу, ни увѣдомленій правительственныхъ мѣстъ и лицъ по телеграфу же о свободности залоговъ подрядчиковъ, желающихъ вступить въ новыя обязательства съ казною. Залоги же должны быть представляемы непременно въ самое мѣсто торга, а не въ какое либо другое управленіе. Торги начнутся не позже 11 часовъ утра.

7) Цѣны должны объявляться торгующимся какъ изустно такъ и по запечатаннымъ объявленіямъ не иначе, какъ за продуктъ съ кулемъ или мѣшкомъ.

8) Къ торгамъ будутъ высланы определенныя на кули и мѣшки цѣны. Желающіе могутъ получать подлѣ наступку провіанта казенныя кули и мѣшки изъ магазиновъ гдѣ таковыя есть, при чемъ изъ полной контрактной цѣны будетъ удерживаться за свѣдую 10% съ определенной въ контрактѣ платы за кули или мѣшокъ. Этотъ же способъ уплаты, будетъ соблюдаться и въ томъ случаѣ, когда подрядчикъ ставя провіантъ въ своемъ кулѣ или мѣшкѣ, не потребуетъ за оный платы, а получить его обратно подлѣ новую насыпку.

9) Цѣны за кули или мѣшки объявляются желающимъ торговаться съ подлинною и предпріятіемъ, что цѣны сіи внесутся въ контрактъ, для вычета ихъ изъ цѣны за пр. вѣстѣ съ кулями или мѣшками, если поставка будетъ производиться безъ кулей и мѣшковъ или въ казенныхъ куляхъ и мѣшкахъ согласно 8-му пункту сего объявленія.

10) Эти же цѣны за кули и мѣшки будутъ включены въ контрактъ если подрядчикъ будетъ утвержденъ за лицомъ подавшимъ запечатанное объявленіе, хотя бы въ этомъ объявленіи и были назначены особыя цѣны на кули или мѣшки.

11) Торги на поставку провіанта въ Варшавскомъ Окружномъ Совѣтѣ будутъ произведены сначала по каждому магазину и пунктамъ, по каждому уѣду отдѣльно, потомъ порознь по губерніямъ на все количество провіанта; тр. будущаго для каждой губерній, а затѣмъ, если бы явились желающіе взять поставку вообще по всему Округу, то торги будутъ произведены на оптовую поставку, но съ тѣмъ, что оптовый подрядчикъ долженъ объявить цѣны на каждую губернію отдѣльно и поставка будетъ утверждена за нимъ въ такомъ только случаѣ, если его цѣны по всемъ губерніямъ, будутъ ниже другихъ подрядчиковъ и не выше съ сложности цѣны Военнаго Совѣта; не принимая ни подлѣ какимъ видомъ отказа съ его стороны отъ принятія поставки по тѣмъ губерніямъ по которымъ цѣны его будутъ выгоднѣе, цѣны другихъ подрядчиковъ. Но если бы цѣны общаго подрядчика по какой либо губерній, оказались выше утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ и не было въ виду выгоднѣйшихъ цѣнъ другихъ подрядчиковъ, между тѣмъ въ общей сложности по всемъ губерніямъ, цѣны общаго подрядчика были не выше цѣнъ Военнаго Совѣта въ сложности же по всемъ губерніямъ, въ такомъ случаѣ примыкающія къ 732 ст. IV части I кн. Св. Воен. Пост. утверждается поставка за общимъ подрядчикомъ по объявленнымъ имъ цѣнамъ; если же кто либо изъ подрядчиковъ пожелаетъ принять поставку по нѣсколькимъ губерніямъ, то долженъ объявить цѣны порознь на каждую губернію недопуская условія, что онъ принимаетъ поставку нераздробляя по всемъ этимъ губерніямъ и при утвержденіи за нимъ поставки руководствоваться правиломъ изъясненнымъ выше относительно общаго подрядчика.

Что же касается до выдѣленія долей мелкимъ промышленникамъ, то въ этомъ отношеніи будетъ соблюдаться слѣдующее правило: если цѣна губернія будетъ взята раздробительно по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ, отдѣльными лицами и стоимость продуктовъ по объявленнымъ цѣнамъ въ общей сложности подряда, будетъ дешевле или равна стоимости тѣхъ же продуктовъ по оптовымъ цѣнамъ, то будетъ утверждаться раздробительный торгъ по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ. Равнымъ образомъ, подрядчикъ будетъ отдаваться мелкимъ промышленникамъ и въ такомъ случаѣ, если раздробительно по магазинамъ и пунктамъ по уѣздамъ, разобрано будетъ не ме-

не $\frac{3}{4}$ всего количества припасов (муки и крупы в совокупности) предъявленного к торгам для каждой губернии. Когда же при раздробительном торге, разобрано будет мелкими промышленниками менее $\frac{3}{4}$ означенного количества, то поставка будет предоставляться оптовому подрядчику на чью-либо губернию, если таковой подрядчик отвечает установленным условиям, не взирая на большую выгодность раздробительных цен.

12) Цены назначенные Военным Советом, определяются по каждому магазину и на пункты по каждому уезду особо и должны служить основанием для утверждения торгов, и выше сих цен подряд не может быть утвержден. Конверты в которых цены сии будут заключаться, должны быть распечатаны в общем торговом присутствии, отнюдь не прежде, как по совершению окончания торга, в продолжении которого каждый вновь изысканный жезвзять на себя поставку, должив быть допущаема к торгу, когда имь будут притом представлены документы на право торговли и залогов.

13) По окончании торга, когда будет распечатан конверт с ценами, ни от кого никаких уступок и предложений принято не будет и торг считается оконченным; торгованным же, никак не позже другого дня после торга объявится только: утверждается за ними подряд или небыть. В обоих случаях лица и места производивший торги, сохраняют в тайне цены и после вскрытия конверта.

14) Если выпрошенные на торгах цены на хлеб совокупно с кулями или мешками окажутся ниже утвержденных Военным Советом, или равны имь, то поставка утверждается окончательно за подрядчиками, которые обязаны заключить контракты отнюдь не далее 14 дней. согласно 736 ст. 2 главы 4 части 1 кн. Св. Воен. Пост., с ответственностью за неисполнение сего представленными залогом; если же последние выпрошенные цены будут выше утвержденных Военным Советом, торгованным объявляется, что торг не состоялся и возвращаются представленные ими залогов.

15) Хотя цены Военного Совета и будут назначены для каждого магазина и в пунктах, по каждому уезду особо, но утверждение торгов допускается и в следующих случаях:

а) Когда цены выпрошенные на некоторых магазинах или пунктах по уездам, будут выше назначенных Военным Советом, но сумма подряда в общей сложности по всей губернии, будет дешевле или равно сумм по ценам Военного Совета.

б) Если результат торгов в сложности по всей губернии и не был удовлетворителен и торги не могли бы быть утверждены вообще, то поставка будет утверждена отдельно на каждый продукт, если сложная стоимость его для всех магазинов и пунктов губернии, будет ниже или равна сложной же стоимости этих продуктов ценам Военного Совета.

в) Если бы и отдельная стоимость каждого продукта оказалась дороже такой же стоимости по ценам Военного Совета, то подряд утверждается в те магазины и пункты, на которые выпрошенные цены будут дешевле цен Военного Совета или равны имь, не смотря на то будет ли это поставка муки, крупы или одного какого либо продукта, но сложность цен на разные продукты, но несколькими только магазинами и пунктами не будет принята.

г) В случае объявления одним лицом разных цен на поставку провианта, в один и тот же магазин, или уезд, с разделением принимаемой операции на части, сравнение цен будет делаться по каждому участку отдельно, и утвердится поставка только той части, на которую объявленные цены окажутся более выгодными, недопуская при том ни под каким видом отказа со стороны лица, объявившего цены от принятия такой части операции.

и 16) При несправности подрядчиков в поставку провианта на определенных условиях сроки, назначенные оными неустойка 20% подряда суммы по количеству невыставленного на срок провианта, будет удерживаться из следующих подрядчикам платежей за поставленные продукты, на точном основании положения Военного Совета 29 Марта 1867 г., объявленного в приказе Военного Министра от 28 Мая того же года за № 196, с тем, что вычеты эти не будут делаться в том случае, когда в часть представленных подрядчиком залогов, будет достаточное количество принадлежащих собственно ему наличных денег, или вообще таких денежных знаков, которые без затруднения потерь, и немедленно, могут быть обращены в наличные деньги. При чем не может быть допущаема перемена этих залогов на другие иначе, как на такие же денежные документы, самому подрядчику принадлежащие, и это условие на счет

удержания неустойки, будет внесено в контракт.

Вдомость о количестве провианта исласленного к заготовлению, а равно кондийи по которым должна производиться поставка провианта, желающие могут видеть в Окружном Интендантском Управлении ежедневно с 9 часов утра до 3 часов по полудни.

Г. Варшава дня 14 Июня 1868 г.

Окружной Интендант,
Генерал-Маюръ, Хоментовскій.
Начальник Отделения,
Полковник, Вейнтраубе.

N. D. 4129 *Када Института Александрийско-Мариинского в Варшаве.*

Подaje нинейшем до wiadomości, że w d. 22 Lipca (3 Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana w kancelarji rzeczonoego instytutu odbędzie się publiczna licytacja in minus на зробіение 283 sążni kwadratowych bruku, z dodaniem materiałów, w dziedzinie rzeczonoego Instytutu; w dniu zaś 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b., odbędzie się podobna licytacja in plus на sprzedaż zużytej bielizny i garderoby uczennic Instytutu.

Plany i anszlag, oraz warunki roboty i licytacji przejrzane być mogą w kancelarji Instytutu w godzinach biurowych.

p. o. Członka Rady Instytutu,
G. Zawadzki.
Sekretarz Rady, Łoziński.

N. D. 3989. *Начальник Съездной Учебной Дирекции.*

Симъ объявляеть, что на перестройку по-Реформатского, каменнаго двухъ этажнаго здания в г. Вьлой, подъ помѣщеніе Вьльскихъ педагогическихъ курсовъ в канцеляриі Учебной Дирекции 20 Июля 1868 года, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ деклараций, которые должны быть представляемы конскателями в канцелярию Дирекции до 12 часа утра означеннаго числа. На эту перестройку исласлено по сметѣ 13094 руб. 47 коп. Лица желающія принять участие в торгахъ, и имющія на то право, обязаны к декларациямъ своимъ приложить квитанцію казначейства о вносѣ или видѣ залога 2,000 руб. наличными деньгами или в кредитныхъ билетахъ по курсу.

Декларации должны быть писаны четко, чисто и безъ всякихъ помярокъ, по прилагаемой у сего формѣ, и по крайней мѣрѣ подписаны самими желающими торговаться. Планъ, смету и подробныя условия торговъ можно разсматривать в канцеляриі Начальника Съездной Учебной Дирекции ежедневно отъ 9 часовъ утра до 2-хъ и отъ 3-хъ до 8 часовъ по полудни.

Форма деклараций.

Велѣдствіе объявленія Начальника Съездной Учебной Дирекции, отъ 20 Июня 1868 года, даю сию подписку в томъ, что обязуюсь принять на себя перестройку по Реформатского здания в г. Вьлой, подъ помѣщеніе Вьльскихъ Педагогическихъ Курсовъ за суммю N. руб. N. к. с. (прописью и цифрами) на условияхъ, аредьявленныхъ мнѣ до открытія торговъ, а равно по плану и сметѣ.

Кассовую квитанцію на 2,000 руб. прилагаю при семъ, с темъ что, в случав не устоян на торгахъ, самъ лично получу такую обратно, (или же прошу отравить оную на мой счетъ по почтѣ в NN.)

Жительство имю в NN.
N. дня N. мѣсяца 1868 г.
Г. Съездъ, Июня 20 1868 г.
Начальникъ Дирекции, (.....)

N. D. 3873. *Магистратъ Губернскаго Города Калиша.*

Объявляеть во всеобщее свѣдѣніе, что 18 (30) Июля с. г. в 11 часовъ утра будутъ производиться в присутствіи сего Магистрата посредствомъ запечатанныхъ деклараций, торги на отдачу в подрядъ починку мостовъ в г. Калишѣ а именно: Трибунальскаго и передъ кондиторскою в паркѣ начиная отъ свѣтной сумы Трибунальскаго 305 руб. 2 коп. вшеходнаго в паркѣ 732 руб. 77½ коп. а всего отъ 1037 руб. 79½ коп. къ декларациямъ должна быть приложена квитанция казенной или Городской Касы на представленный залогъ в количестве 104 руб.

Торговныя кондїи могутъ быть пересмотрываемы в Магистратѣ в служебное время.

Форма объявленія

Велѣдствіе объявленія отъ 11 Июня с. г. за № 4271 симъ объявляю, что обязываюсь взять в подрядъ починку двухъ мостовъ в г. Калишѣ а именно передъ Трибуналомъ и вшеходнаго передъ кондиторскою в паркѣ за вознагражденіе руб. коп. прописью руб. коп. подвергая себя изысканнымъ в торговныхъ кондїяхъ условиямъ каковыя мнѣ хорошо известны, квитанцію выданную мнѣ NN. казначействомъ прилагаю и за получениемъ таковой, в случав, если торги не останутся за мною лично явлюсь (или о высылкѣ на мой счетъ в NN. по почтѣ прошу)

Постоянно можигельство в NN. писаль в NN. числа мѣсяца 1868 г.

(подписать имя и Фамилію)

Г. Калишъ дня 11 Июня 1868 г.

Президентъ, (.....)

N. D. 4295. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Въ Управленіи Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа в Сухудневѣ 15 (27) Июля 1868 г. в три часа по полудни будутъ производиться сь повышенныхъ ценъ, посредствомъ запечатанныхъ деклараций на гербовой бумагѣ 30 копѣчнаго достоинства по ниже изложенной формѣ, до означеннаго срока Начальнику Округа представленныхъ торги (in minus) на перевозки издѣлій в 1868 г. в г. Варшаву изъ Бялогонскаго Завода оцѣненныя на 1,100 р. с.

Представляющіе декларации обязаны приложить къ онымъ казначейскія квитанціи на залогъ 110 р. с. и издержки по объявленію 7 р. с.

Крестьяне громадами желающіи подридитись, на залогъ къ декларациямъ могутъ прилагать свидѣтельство Войтовъ Гминь, выданныя въ доказательство принятой крестьянами круговой отвѣтственности въ обезпеченіе подряда.

Торговныя условия для этихъ торговъ установленныя можно читать в Горномъ Департаментѣ в г. Варшавѣ и в Управленіи Округа в Сухудневѣ каждаго дня за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма деклараций.

Велѣдствіе объявленія Начальника Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа отъ 1 Июля 1868 г. N. 3116, симъ объявляю что принимаю на себя подрядъ перевоза издѣлій в г. Варшаву в теченіи 1868 г. изъ Бялогонскаго Завода сь уступкою сь ценъ къ торгамъ означенныхъ в пользу казны N. процента (процентъ писать цифрами и прописью) подвергаясь всемъ обязанностямъ и предостереженіямъ заключеннымъ вь торговыхъ условияхъ мною прочитанныхъ и понятыхъ.

Казначейскія квитанціи на представленный залогъ и издержки по объявленію прилагаю, которыя в случав неустойки за мной торговъ, желаю получить на мои руки.

Постоянно проживаю в N. всего ближе почтовой станціи N.

Помѣстить число составленія деклараций и подписать имя и фамилію.

в Сухудневѣ, 1 Июля 1868 г.

в. и. д. Заорекій.

N. D. 4498. *Писаръ Трибунала Цивилнаго в Варшаве.*

Stosownie do Art. 632 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Ignacego dwóch imion Szpach, żołnierza wojsk Cesarско-Rojskich, zamieszkane prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 528, z procentem 5% od d. 19 Września (1 Października) 1867 r. liczącym się i kosztami od Aleksandra Stefańskiego obywatela, w imieniu własnem, tudzież jako opiekuna głównego jego nieletnich dzieci: Aleksandra, Jana, Felicji i Czesława rodzeństwa Stefańskich, właścicieli nieruchomości Nr. 1201 w Warszawie, tamże zamieszkałych, tudzież Jana Jareckiego obywatela, w Warszawie pod Nr. 990 zamieszkałego, jako przydanego opiekuna powyższych nieletnich, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 6 (18) Lutego 1868 r. sporządzonym, zajętą i zaarrestowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

Nr. 1201 w Warszawie przy ulicy Pańskiej, na gruncie emfiteutyicznym, z którego rocznie opłaca się czynszu rsr. 2 kop. 70, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cirkule Policyjnym i Administracyjnym VIII, w jurysdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do Aleksandra Stefańskiego obywatela i jego nieletnich dzieci: Aleksandra, Jana, Felicji i Czesława rodzeństwa z Stefańskich z niegdy Franciszką z Jareckich splotzonych, należąca, podług oświadczenia Stefańskiego Aleksandra w jego posiadaniu, a podług wyroku hipotecznego stosownie do kontraktu urzędowego przed Aleksandrem Dziewulskim Rejentem w dniu 11 (23) Października 1866 r. zeznanego, w dziedzinie posiadania n. s. 1866 r. do dnia 1 Stycznia 1869 r. za cenę roczną po rsr. 600, zapłaconą po dzień 1 Stycznia 1868 r. zaś za ostatni rok 1868, mający być uiszczoną przez Sendyka w dniu 1 Stycznia 1868 r. zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną, przybliżonej rozległości około łokci kwadr. 2160, czyli arszyn. 1728 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z cegły palonej murowany partelowy, z facjatą i mieszkaniami poddasznymi,

над którego dach dachówką holenderką kryty, wyprowadzone są 2 kominy murowane.

2. Oficyna z cegły palonej murowana, po prawej stronie w podwórzu stojąca, nad dach, której dachówką holenderką krytej, jest wyprowadzony 1 komin murowany.

3. Zabudowanie mieszczące w sobie wozownią i oborę, oraz górę na skóry, z drzewa w słupy postawione blachą żelazną kryte.

4. Oficyna z cegły palonej murowana, w poprzek podwórza stojąca, o parterze i pierwszym piętrze z piwnicami, nad której dach blachą kryty, są wyprowadzone 2 kominy murowane.

5. Zabudowanie mieszczące na parterze komórkę, stajnię i kloakę, na piętrze komórkę, z drzewa postawione, blachą żelazną kryte.

6. Studnia z pompą drewnianą i korbą żelazną.

7. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane z urządzeniem w koło rynsztokami.

W nieruchomości tej oprócz egzekwowanych dłużników, zamieszkuje 16 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaarrestowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincenciego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudowom dnia 5 (17) Marca 1868 r. Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaarrestowanej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1201 położonej, dnia 8 (20) Marca 1868 r., a do księgi zaarrestowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie na ten cel utrzymywanej, w dniu dzisiejszym wpisaniem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, powyż zajętej i zaarrestowanej nieruchomości, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 13 (25) Maja 1868 r. Sprzedającą dyryguować będzie Kajetan Wałowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Marca (2 Kwiet.) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej

Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Marca (2 Kwiet.) 1868 r.

R. D. Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 10 (22) Czerwca 1868 r. termin do przygotowania przysądzenia powyższej nieruchomości oznaczył na dzień 27 Czerwca (9 Lipca) r. b. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 1,000.

Warszawa dnia 12 (24) Czerwca 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym, a mianowicie w dniu 27 Czerwca (9 Lipca) r. b. Trybunał Cywilny w Warszawie wydał wyrok nieruchomości Nr. 1201, w Warszawie Kajetanowi Wałowskiemu Patronowi za rsr. 1,000, przygotowawczo przysądżający, a zarazem termin ostatecznego przysądżenia na dzień 6 (18) Września 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczający, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w wydziale I.

Licytacja zacznie się od $\frac{2}{3}$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 1 (13) Lipca 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 4491. *Pisarz Trybunatu Cywilnego w Kaliszu.*

Podaję do wiadomości, iż na żądanie Albina Majewskiego, obywatela kraju, z procentów utrzymującego się, w Warszawie po i N. 1631 utrzymującego, zamieszkanie prawne co do zamieszkałego, zamieszkanie prawne co do tegoż interesu u Stanisława Brzezińskiego Patrona trona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, do trona Trybunału w Kaliszu subhastacji pełnomocnictwem d. poperania tej subhastacji pełnomocnictwem d. 24 Lutego (7 Marca) r. b. przed Stanisławem Kłossowskim Rejentem zeznanem, ustanowionego obrońcą obrane mającego, aktem zajęcia tegoż Franciszka Roweck ego Komornika przy Trybunale Kaliskim w dniu 6 (18) Lipca 1867 roku sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Ładzice, składające się z wsi i folwarku Ładzice, oraz osady Kozia-Woda zwanej, do gmi-

ny Radziechowiec parafji miasta Radomska należąca, w powiecie Nowo-Radomskim gubernji Petrokowskiej położona. Odległe od miasta Radomska wiorst 6, przez które kolej żelazna przechodzi. Od miasta Gubernjalnego Petrokowa wiorst 42, od miasta Brzeźnicy wiorst 6, od miasta Pławna wiorst 10, od miasta Kamińska wiorst 14. Graniczą od wschodu słońca z dobrami Stobiecko Rządowe, na południe z dobrami rządowymi Radziechowiec, na zachód z dobrami Wola Jedlińska, na północ z dobrami Wierzbia i Krępa. Grunta zaś włączonych włościan oznaczone są miedzami. Dobra te Roberta Simons podpułkownika wojsk Cesarско-Rosyjskich, zamieszkałnie prawne w dobrach Radziechowiec obrane mającego własne, w posiadaniu tegoż będące, obejmujące w sobie rozległości w ogółe wlok 28 półg 7 pret. kwadr. 150 miary nowopolskiej, czyli dziesiątyn 435. Grunta należą do klasy II, III i IV. Granice ze wszech stron są jawne, w których żaden kontrawers nie zachodzi, oznaczone są kopcami, drogami i wygonami. W dobrach tych znajdują się inwentarze żywe i martwe, po szczególne w zajęciu opisane. Cegielnia obok dworu urządzona. Dwie karczmy z stajniami wjeżdżnymi, w pierwszej w samych Ładziecach szynkuje dworskie trunki Julian Borkowski za 21 procent, a w drugiej osadzie Kozia Woda są propinatorami Feliks i Pelagja małżonkowie Bakowscy, opłacając czynszu rocznie rs. 145. Zakładów fabrycznych ani samych fabryk nie masz.

Podatki i ciężary w akcie zajęcia są zamieszane. Akt zajęcia i ustanowienie pełnomocnika do popierania sprzedaży wyżej powołane, Antoniemu Chyczewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomsku, Władysławowi Simons Wójtowi gminy Radziechowiec i Piotrowi Staszewskiemu dozorczy w dniach 18 (30) Sierpnia 1867 r. i 22 Marca (3 Kwietnia) r. b. doręczono zostały.

Następnie do księgi wyczerpiej tych dóbr w Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu pod dniem 12 (24) Kwietnia r. b. wniesione, a do księgi zarejestrowań Trybunału tutejszego w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. wpisane i zarejestrowane zostały. Sprzedaż tych dóbr odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń. Warunki licytacyjne ze zbioru objaśnień w biurze Pisarza Trybunału i u popierającego sprzedaż Stanisława Brzeźnińskiego Patrona, każdem z interesentów przejrzeć może. Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji na audjencji Trybunału tutejszego w dniu 5 (17) Czerwca 1868 r. o godzinie 10 z rana nastąpiło, drugie d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r., a trzecie i ostatnie d. 3 (15) Lipca t. r., poczem termin do temczasowego dóbr tych przysądzenia wyznaczony został na dzień 8 (20) Sierpnia 1868 roku godzinie 10 z rana, na audjencji Trybunału tutejszego. Extrahent sprzedaży podał za te dobra rs. 10,500.

Kalisz d. 3 (15) Lipca 1868 r.
Korycki.

N. D. 4497. Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 537 zamieszkały, ogłasza:

Ze skutkiem wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 16 (28) Lutego 1867 r. między Hermogenesem Wasutyńskim, jako wierzycielem hipotecznym Kazimierzem Oleksińskim, w tegoż prawa podstawiającym się z jednej, a Wojciechem i Kazimierzem Oleksińskimi z drugiej strony zapadłego, dział nieruchomości Nr. 1294 w Warszawie położonej i sprzedaż jej przez publiczną w drodze działów licytacją nakazaną została.

Nieruchomość Nr. 1294, położona jest w mieście Warszawie przy ulicy Nowy-Swiat, składa się z kamienicy frontowej, o parterze i dwóch piętrach murowanej, z takichże oficyn i innych zabudowań gospodarskich.

Ogólna rozległość tej posesji, obejmuje łokci kwadr. 696¹/₂, a biegli przysięgli wynaleźli jej wartość na rs. 43,507 kop. 57.

Gdy dwa terminy licytacyjne, pomimo jednak obniżenia taksy nie przyszyły do skutku, przeto Trybunał wyrokiem na dniu 2 (14) Lipca 1868 r. zapadłym, taksę tej nieruchomości do rs. 23,705 kop. 7¹/₂ obniżył i nowy termin na dzień 29 Sierpnia (10 Września) 1868 r. godzinie 5 po południu wyznaczył.

Licytacja przeto nieruchomości N. 1294 w Warszawie, odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale II-em przed Wym Józefem Brzeźnińskim Sędzią Delegowanym w dniu 29 Sierpnia (10 Września) 1868 r. o godzinie 5 po południu i rozpocznie się od sumy rsr. 23,705 kop. 7¹/₂.

Vadium w ilości rsr. 3,000 potrzeba złożyć.

Warunki sprzedaży są do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i popierającego dział Adwokata.

Warszawa dnia 6 (18) Lipca 1868 roku.
M. Gajewski Adwokat.

N. D. 4490. Z mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Kielcach z dnia 12 (24) Stycznia 1867 r. i 15 (27) Lutego 1868 r. sprzeda-

ny zostanie w drodze działów przez publiczną licytacją przed delegowanym Asesorem tegoż Trybunału Wym Antonim Moll, dom piętrowy murowany, w mieście Chęcinach przy ulicy Małogoskiej pod Nr. 290 położony, należący w ³/₁₀ częściach do Mordki Dawida i Hany Serli małżonków Orzechów, zaś w ⁷/₁₀ do Sury Jegier Lejbusia, Szymona, Izraela Chaima, Chai Ruchli, Wolfa i Szulima Rosenbergów, z których Sura Jegier na na opiece ojca swego Szmula Dawida Jegier w Chmielniku pozostaje, wszystkich zaś innych opiekunem głównym jest Icyk Rosenberg, a przydanym Bajny Marcela, w Chęcinach zamieszkały, dom ten w parterze mieści lokali dwa z szynkiem i piwnicą, na piętrze pokoi pięć, kuchnia i spiżarnia, w podwórzu spiłcherz, szopy dwie i wystawa na słupach wszystkie pod gontem. Oszacowany przez biegłych przysięgłych na rsr. 2,111 kop. 78.

Obszerniejsze opisanie tej nieruchomości i warunki licytacyjne przejrane być mogą każdego czasu w Kancelarji Pisarza Trybunału i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Termin do licytacji przedstnowczej w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału odbyć się mającej, oznaczony został na dzień 25 Czerwca (7 Lipca) r. b.

Kielce dnia 10 (22) Maja 1868 roku.
K. Holewiński

Po odbyciu licytacji przedstawowej w d. 25 Czerwca (7 Lipca) termin do licytacji stanowiącej oznaczony został na dzień 18 (30) Lipca r. b. godzinie 12 z południa, która rozpocznie się od sumy rsr. 2,111 kop. 78.

Kielce dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r.
K. Holewiński.

N. D. 4456. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Lublinie, podaje do publicznej wiadomości, następujący wypis z protokółu objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w mieście Gubernjalnem Lublinie pod Nr. pol. 125 i 384, hyp. 636, w jurysdykcji Sądu Lubelskiego w Powiecie Lubelskim położonej.

Nieruchomość w Lublinie pod Nr. pol. 125 i 384 hyp. 636 położona, hypotecznie na imię Jajszy Falka 2-imion Fejnszmidta, Chaima Wolfa 2-ich imion Fejnszmidta, Berka Fejnszmidta i Bajli Rajzli 2-ich imion z Fejnszmidtów Wolfa Wejnberga małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, uregulowana ich własność stanowiąca, w jurysdykcji Sądu Lubelskiego, Powiecie i Gubernji Lubelskiej położona i wystawiona w drodze działu na żądanie Jana Sierocińskiego wierzyciela Jajszy Falka dwóch imion Fejnszmidta współwłaściciela tej nieruchomości podstawiającego się w prawa dłużnika na sprzedaż na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Lublinie z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) r. b. opinji biegłych z dnia 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. że dogodnie w naturze podzielić się nie da i taksy dnia 9 (21) Kwietnia r. b. i dni następujących sporządzonej, wyrokim Trybunału z dnia 22 Czerwca (4 Lipca) r. b. potwierdzonych.

Opis nieruchomości następujący:
Nieruchomość w Lublinie pod Nr. pol. 125 i 384, hyp. 636, na rogu alic Nowej i Kowalskiej położona, stykająca się z nieruchomości Nr. pol. 124 i 71 oznaczonymi Hotelem Krakowskim zwana, składa się z nieruchomości Nr. pol. 125 oznaczonej, dwupiętrowej murowanej z suterynami, dach dachówką holenderską kryty, wszystkie w stanie dobrym, przytem kłoka murowana dwupiętrowa, stajnia murowana, drwalnie parterowe, wszystkie pod gontem, sklepik przy parkanie przy ulicy Nowej N-rem polecyjnym 384. Nieruchomość w Lublinie pod Nr. pol. 384 piętrowa murowana, dach pod blachą, drwalnie z drzewa pod deskami w stanie zdezelowanym, wymienione nieruchomości stanowią jedną całość oznaczoną jednym Nr. hyp. 636 wzniesione na placu przy zbiegu dwóch ulic Kowalskiej i Nowej

leżącym, plac pod zabudowaniami i podwórzem wynosi w ogóle łokci kwadratowych 3887 i ¹/₄, ogólny szacunek według taksy biegłych jak wyżej potwierdzonej, wynosi rs. 10,144 kop. 83. Sprzedaż nieruchomości w drodze działu odbywać się będzie przed Trybunalem Cywilnym w Lublinie na żądanie Jana Sierocińskiego, od którego Jan Wyszynski Patron w Lublinie pod Nr. 12 mieszkający, procesno kroki działa i u którego żądający ma prawne zamieszkanie. Obszerniejsze wyjaśnienie zawiera protokół takcyjny, warunki licytacyjne u Podpisarza Trybunału i podpisanego Patrona przejrane być mogą. Wreszcie warunki licytacyjne wyrokim Trybunału Cywilnego z dnia 22 Czerwca (4 Lipca) r. b. potwierdzone i w tym dniu odbyta została ich publikacja, a termin do stanowczego przysądzenia oznaczony w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Lublinie w domu pod Nr. 1 Ratusz zwanym na dzień 13 (25) Sierpnia r. b. godzinie 10 rano, w którym pierwsze wywołanie zacznie się od sumy rs. 10,144 kop. 83, a gdyby tej nikt nie postąpił od ²/₃ części czyli od sumy rs. 6,763 kop. 22.

Lublin d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r.
Jan Wyszynski.

N. D. 4500. Prawnie zajęta nieruchomość w mieście Piasecznie Powiecie Warszawskim położona, Nr. 135 oznaczona, wydzierżawioną zostanie przez publiczną licytacją na gruncie tejże nieruchomości w dniu 16 (28) Lipca r. b. o godzinie 1 w południe odbyć się mającej, na lat trzy, od dnia 1 Października 1868 r. do tegoż dnia 1871 r. Warunki licytacyjne przejrane być mogą w każdym czasie w kancelarji podpisanego Komornika w domu pod Nr. 543 w Warszawie; dalej zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, lampy, lustra, naczynia niedziane, samowary i t. p. sprzedane będą przez publiczną licytacją w Warszawie na targach: na targu pod Lwem zwanym w dniu 10 (22) Lipca r. b. o godz. 10 rano; w dniu 17 (29) Lipca r. b. o godz. 10 rano i 12 w południe w rynku Starego miasta; w dniu 15 (27) Lipca r. b. o godz. 10 rano i w d. 19 (31) Lipca t. r. na targu pod trzema Krzyżami o godz. 12 w południe i w Pradze na targu Wołowym dnia 12 (24) Lipca r. b. o godz. 12 w południe. A. Nowicki Komornik.

N. D. 4492. Zakonno opisane za dług a imiono: machonewy i jesonowe meble 12 (24) Julia s. g. w 10 c. utra pod Łwom, i tego że dnia w 10¹/₂ c. utra za Żelazną-bramą w Warszawie, meble machonowe i jesonowe meble, czas, zerkalo, buduć prodany sь publicznego torga.
Поплавский, Судебный Приставъ.

Prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe i jesonowe w dniu 12 (24) b. m. i r. o godz. 10 rano na targu pod Lwem i w tymże dniu o godz. 10¹/₂, za Żelazną-bramą w Warszawie, meble machonowe i jesionowe, zegar, lustro, przez publiczną licytacją sprzedane zostaną.
Поплавский Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE

N. D. 3089.

ZAKŁAD ZDROJOWY W IWONICZU

otwartym zostaje w r. b. dnia 20 Maja.

Dwa zdroje jodo-bromowe (zdrój Karola stony czysto-jodowy, zdrój Amelji stony, żelazisto-jodowy) zdrój Józefa żelazisty, zdrój Adolfa chemicznie obojętny: zętyca dworska, kąpiele slono-jodowe, żelaziste i siarczane, parowe i ze szpilek jodowych; wdychania gazu naftowego Bełkotki, okłady z mułu i sól Iwonicka.

Zdroje Iwonickie słynne ze skuteczności nie tylko w skrofulach (w obrzmieniu i w owrzodzeniu gruźli, zapaleniu ocz, uszu i nosa, wrzazach skórnych, w ropieniu kości i zroście stawów), ale także w chorobach macicznych i zawisłej od nich nieplodności, w obrzmieniach wątroby i śledziony, w gościcy i dnie, w katarze żołądka i oskrzeli, w upartych komplikacjach syfilitycznych. Zakład z każdym rokiem rozszerza się i ulepsza co do wygod i uprzyjemnienia pobytu. Stacja telegraficzna i pocztowa ekspedycja jest w samym zakładzie. Koleją żelazną dojeżdża się od Lwowa do Przemyśla, od Krakowa do Tarnowa, ztamtąd dyliżansem lub furmanką do Iwonicza. Ordynującym lekarzem przy zdrojach.

KAROL MOSZCZAŃSKI,
Doktor Medycyny i Chirurgji.

N. D. 4494.

MAGAZYN UBIORÓW MĘZKICH Ignacego Borkowskiego,

przeniesiony został do domu W. Piotrowskiego dawniej Potkańskie przy ulicy Długiej naprzeciw Hotelu Polskiego Nr. 557, o czem na honor zawiadomić Publiczności zaszczycająca go swoim zaufaniem.

N. D. 4253. Mając wyłączne prawo drukowania afiszów teatralnych, jako też wszelkich innych spektaklowych i opierając się na § 9 (lit. b.) umowy zawartej z Dyrekcją Teatrów Warszawskich, a potwierdzonej przez JW. Hrabiego Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskiem, ogłaszam z dniem dzisiejszym **abonament na wszelkie wzywz wzmiankowane afisze i ogłoszenia.** Kto by sobie życzył takowe posiadać, zechce zgłosić się do drukarni Teatrów Warszawskich przy ulicy Daniłowiczowskiej Nr. 495, gdzie po podaniu swego adresu i złożeniu **jednego rubla** półrocznej przedpłaty, będzie miał sobie codziennie regularnie dostawione.
Warszawa d. 2 (14) Lipca 1868 r.
10577
Jan Cotty.

N. D. 4496. Chaim Tykociner podaje do publicznej wiadomości, że **Dowody Banku Polskiego** własnością moją będące, oznaczone datą i Numerami:

1. Z dnia 29 Grudnia 1862 r. Nr. 92,088 na rsr. 700, tytułem kaucji na konsumcji m. Ostrołęki.
2. Z dnia 31 Sierpnia 1840 roku Nr. 11741

N. D. 4493. Законно описанные за долгъ брилянтовые серьги, будутъ проданы сь publicznego torga 5 (17) Августа с. г. в 11 час. утра за Железною-брамою въ Варшавѣ, для предварительнаго же осмотра оныя серьги будутъ выставлены 9 (21) Юля, 22 Юля (3 Августа) и 1 (13) Августа въ домъ подъ № 1098а. въ Варшавѣ въ квартирѣ Шламы Фейнмессеръ.

Поплавский, Судебный Приставъ,

Prawnie zajęte kolczyki z rautami w srebro oprawne, sprzedane zostaną przez publiczną licytacją w dniu 5 (17) Sierpnia r. b. o godz. 11 rano na targu za Żelazną-bramą w Warszawie, dla poprzedniego zaś obejrzenia rzeczono kolczyki wystawione będą na widok publiczny w dniu 9 (21) Lipca, w dniu 22 Lipca (3 Sierpnia) i w dniu 1 (13) Sierpnia r. b. w domu pod Nr. 1098a. w Warszawie, w mieszkaniu Szlamy Feinmesser.

Поплавский Komornik.

N. D. 4499. W dniu 11 (23) Lipca r. b. o godz. 9 z rana na targu Sewerynow w Warszawie prawnie zajęte łóżko, kanapa machoniowa, krzesła przez publiczną licytacją sprzedane będą.

St. Nawrocki Komornik.

N. D. 4488. W dniu 10 (22) Lipca r. b. o godzinie 11 z rana, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe i jesionowe, fortepian, lustra i zegar przez publiczną licytacją w rynku Starego-miasta w Warszawie, sprzedane będą.

Rzeznicki, Komornik.

na rsr. 126 kop. 42¹/₂, tytułem kaucji na m. Łomży z konsumcji

3. Z dnia 30 Stycznia 1841 r. Nr. 12,794 na rsr. 20 tytułem kaucji na konsumcji osada Czerwinie wystawione, zaginęły; uprasza się znaleźć lub osobę wiadomą o nich mającą, aby raczyła takowe zwrócić do mieszkania P. Dyllon w Warszawie Nr. 2236,7 zamieszkałego za stosowną nagrodą. Ostrzega się zarazem, że nikt z takowych dowodów korzystać nie może, jak tylko osoba ta na imię której dowody pomienione wystawione zostały. 10879

N. D. 4487. Ostrzegam, aby nikt nie nabywał dwóch rewersów przezemnie w 1867 r. in blanco na rsr. 600 i 300 wystawionych, a Moskowi Szybkie w m. Czorkowie w dobrej wierze powierzonych, gdyż prawne kroki co do unieważnienia ich przedsięwzięte zostały.
Koło, w Lipcu 1868 r.
Janas Taube.

Ostrzegam, aby nikt nie nabywał rewersu z dnia 14 Lipca r. b. przez kupca Ludwika Rejchert z Koła na rsr. 717, z terminem płatnym za 9 miesięcy, na rzecz Janasza i Biely Brany małżonków Taube wystawiony, gdyż ten bez prawnej cesji, a tylko w dobrej wierze trzeciej osobie powierzony został.
Koło, w Lipcu 1868 r.
Janas Taube.

N. D. 4502. Sprostowanie.

Pisarz Sądu Pokoju w Rawie. Dla uregulowania spadku po Wincentym Sułkowskim, w miejsce 9 (21) Listopada 1868 r., termin na dzień 9 (21) Lutego 1869 r. wyznaczam.